

AKŞAM – Vedat BİLGİN

Muhalefet Fikrinin Çöküşü

Muhalefetin zayıflığından bahsederken muhalefet partilerinin hatta Ana Muhalefet Partisi'nin etkisizliğinin dışında bir tehlikeye dikkat çekmek istediğimin altını çizmek isterim. Türkiye'nin geleceği açısından, demokrasi bakımından büyüyen bir tehdit olarak gördüğüm olay, muhalefet fikrinin yaşadığı çöküntüdür!

“Muhalefet fikrinin çöküntü yaşaması, birincisi kolay düzeltilemeyecek bir mahiyeti olduğu için önemlidir; ikincisi de, düşünce hayatının kısırlaşmasına, siyasetin tek düze hale gelme tehlikesine işaret ettiği için mühimdir. Üçüncü bir sorun ise, muhalefet fikrinin çökmesi sonucu siyaset başta olmak üzere, toplumun fikir düzeyinde ortaya çıkacak marjinalleşme ve lümpenleşmeye yol açma ihtimalidir. Bu bahsettiğimiz üç alanda yaşanabilecek sorunların; ülkenin bugünden geleceğe önüne koyabileceği engelleri düşününce, meselenin sadece politik endişelerin ötesine geçen bir boyutu olduğu daha iyi anlaşılabilir.”

MUHALEFET NE İŞE YARAR?

Demokrasinin **‘iktidarların olduğu yerden çok, muhalefetin bulunduğu yer’** olarak tanımlanması çok söylendiği kadar, söylenmekte ısrar edilmesi ve inanılması gereken bir görüştür. Bir başka deyişle, devletin olduğu her toplumda iktidar vardır fakat muhalefet ancak demokratik devlet düzenlerinde bulunmaktadır. Eğer bir toplumda muhalefet güçsüzse, muhalefet partileri toplumsal muhalefeti örgütlenme kabiliyetinde değilse, muhalefet ettikleri konuları **‘politik bir problematik’** haline getiremiyorlarsa, orada demokrasi zaaf içindedir.

Burada üzerinde durulması gereken husus tam da Türkiye'nin yaşadığı muhalefet krizinin giderek **‘muhalefet fikrini’** tahrir etmesine, çöküşüne sebep olmasıyla ilgilidir. Bunun çeşitli kaynaklarından bahsetmek mümkündür ki bunlar arasında Ana Muhalefet Partisi'nin kendi yetersizliğini toplumsal muhalefete umutsuzluk olarak yansıtması, eleştiri yerine **‘artık yapacak bir şey yok, battık**

batıyoruz’ edebiyatıyla zihinsel olarak muhalefet etme fikrini köreltmesidir. Muhalefet partilerinin **‘ekonomi batıyor, kriz geliyor’, ‘ülke demokrasiden uzaklaştı diktatörlük kuruluyor’, ‘kutuplaştık, mezhep ve etnik ayrımcılık yapılıyor’, ‘beyin göçü hızlandı, ülkeden gençler kaçıyor’** gibi artık sloganlaşmış iddialarının ötesine geçmeyen karalamaları, elbette siyasi bir çaresizliğin ifadesi olarak kalabilirdi. Siyasi muhalefet olarak, eleştirel bir değer dahi taşımayan bu basit saldırgan dilin, ümitsizlik ifade eden söyleminin sadece muhalif parti dilinde kalmayıp bunun medya ortamıyla aydın-bürokrat-gazeteci vb. zümrelerce de paylaşılıp çoğaltılması, esas yıkıcı etkiyi meydana getirmesi/getirecek olması sorunun büyümesine sebep olmaktadır.

AYDINLAR NEREDE?

Aydınların eleştirel bir tavır ortaya koyması **‘besleyici bir yankı yapması’** çok önemlidir fakat bırakınız bunu yapmayı söz konusu siyasi dili içselleştirdikleri için eleştiri fikrinin çöküşüne sebep olmaları söz konusudur. Bu durumda, egemen aydın çevreler siyasetin gerisinde kaldıkları, siyasi muhalefetin diline hapsoldükleri için eleştirel tavra, sivil muhalefet diline yeni bir söylem katmaları zaten beklenemez.

“Toplumsal muhalefetin aydınlar siyasetçiler tarafından bir fikir etrafında örgütlenme imkanına sahip olmamasının yıkıcı etkileri, fikri sefaletin, lümpen edebiyatın yaygınlaşması, argo bir dilin çoğalması, marjinal davranışların ‘normalleşmesinin’ yanı sıra elbette ki siyasetin seviye kaybetmesine yol açacaktır.”

Muhalefet dilinin, slogan düzeyinde kısır döngüye hapsolmesi, toplumun muhtelif tabakalarında, çeşitli grup ve meslek topluluklarında yaşanan sorunların, başta gençler olmak üzere muhtelif nüfus kategorilerinde karşılaşılan meselelerin, memnuniyetsizliklerin siyasi bir problematiğe dönüşmesinin önünü kapatmakta dahası eleştirel muhalif bir aydın dilinin oluşumunun önünü kesmektedir. Muhalefet fikrinin çöküşü ise sadece siyasette değil, her alanda **‘domino etkisi’** yapıp yıkıntıya sebep olabilir.

AKŞAM- Markar ESEYAN

Ortak Acılarımız Ve Akbabalar...

İran'da düşen uçakta vefat eden çoğu genç 11 insanımız bizi acıya boğdu. Detaylar geldikçe daha da üzüldük. Çünkü vefat edenlerden ikisi hamileydi. Mina Hanım da evlenmeye hazırlanan gencecik bir insandı. Arkadaşları da onun bu sevincine iştirak etmek için yolculuğa katılmışlardı. Allah rahmet eylesin, yakınlarına sabır versin. Evlat kaybı gibi bir acı sanırım yok. Bu konuda Cumhurbaşkanımız ve Başbakanımız başta olmak üzere devletimizce gerekli tüm hassasiyetler gösterilmiş, Meclis Başkanvekili Ayşenur Bahçekapılı'nın girişimiyle tüm parti grupları konuyu TBMM'de gündemlerine almışlardır. Bu arada Çorum'daki talihsiz kazada ölenler, Afrin'de Kur'an-ı Kerim'in altına tuzaklanan bombayla Orhan Sürmen Çavuş'un şehit edilmesi de bizi son günlerde üzen acı hadiseler oldu.

Bizler acıda ve sevinçte bir olabilen bir milletiz. Bu acı olaylar karşısında yakışsız yorumlar yapanlar ne Müslüman, ne bir başka inancın mensubu, ne de insan olabilirler.

Ama bu çok kısıtlı sayıda kendini bilmezleri bu toplumun geneline teşmil edenler, en az onlar kadar aşağılık bir iş yapıyorlar.

Kim ki, bu ülkede mezhepsel, etnik veya kültürel bir fay hattı yaratmak istiyorsa, kim bu yollardan bir fayda elde etmeyi umuyorsa, bilsin ki kendisi ve zürriyeti de lanetleniyordur. Bu kişiler benin inancıma göre çok "cesurlar".

Leşçi akbabalar gibi bu konuların üzerine üşüşen sözde köşe sahiplerini izliyorum. Milletın arasında tefrika sokmak ve düşmanlık yaymak için suret-i haktan görünen birçok FETÖ'cü de sosyal medyada harekete geçiyorlar.

Özellikle sosyal medyada bu tuzaklara düşmemek çok önemli. Sahte bir hesap açıp, Müslüman, Türk, Kürt, Ermeni veya başka bir kişi gibi bir profil yaratıp operasyon yapmak o kadar kolay ki!

Kaldı ki, bunlar gerçek kişiler olsa bile, ki böyleleri de var, onların işledikleri suçlardan neden mensup oldukları cinsiyet, din, mezhep, millet, meşrep, sosyal sınıf mesul olsun?

Bu ülkede her yaşam biçimi yan yana barış ve refah içinde yaşayacak. Başka türlü bir yol da zaten yok.

Ne dünya ne de ülkemiz için...

AKŞAM – Emin PAZARCI

Kılıçdaroğlu'nun Kara Kaplı Defteri

Basına ve dinleyicilere kapalı yapıldığı için kamuoyunun pek haberi olmadı.

Ancak, **CHP**'nin o kapalı kapılar ardında gerçekleştirdiği Tüzük Kurultayı'nda, **Kemal Kılıçdaroğlu** oldukça zor anlar yaşadı.

Aradan zaman geçtikçe hepsi birer birer ortaya dökülüyor... Mesela, bir "**Görev Devir Teslim Hikâyesi**" var. **CHP**'de yaşananlara uyarlandı. Kurultay sırasında kürsüde ve bütün delegelerin önünde **Kemal Bey**'in gözlerinin içine baka baka anlatıldı...

Hikâye şu: "*Tecrübeli siyasetçi, görevi devrettiği yeni başkana, dara düşüp sıkıştığında açması için üç kapalı zarf verir. 'Bunları sırasıyla aç' der. Bir süre sonra sıkışan başkan 1 numaralı zarfı açar. İçindeki 'Senden öncekileri suçla' nasihatını görür, gereğini yapar. Aradan bir süre daha geçer, yine sıkışır ve 2 numaralı zarfı açmak zorunda kalır. Onun içinde de 'Yakınlarını ve çalışma arkadaşlarını suçla' diye yazmaktadır. Yine gereğini yapar. Ancak, sorunlar bir türlü bitmez. İyice bunalan siyasetçi 3 numaralı zarfı da açmak gereğini duyar. Son zarfın içinde ise 'Sen de üç zarf hazırla' nasihatı bulunmaktadır.'*"

İşte, **CHP**'de **Kılıçdaroğlu**'nun geldiği nokta bu!..

Ana Muhalefet Partisi'nde, bunlar artık bağıra bağıra söyleniyor. Kurultay da zaten bu yüzden basına kapalı olarak yapıldı. Ama işe yaramadı, **Kurultay**'da seslerini **CHP** tabanına duyuramayanlar, şimdi "**İşte ben bunları söyledim**" diyerek, konuşma metinlerini kamuoyuyla paylaşmaya başladılar.

Biliyorsunuz, **Kemal Kılıçdaroğlu**, **Kurultay** konuşmasında **CHP**'nin milletvekilleri ve yöneticilerine çeşitli suçlamalarda bulundu. Partide adeta sıkıyönetim ilan etti. Onların gazetelere açıklamalar yapmalarını ve televizyonlarda görüşlerini açıklamalarını bile izne bağladı. "**Konuşamazsın arkadaş**" dedi.

Kendisinden izinsiz konuşanlara da kapıyı gösterdi. Bu tavır, doğal olarak rahatsızlığa yol açtı...

Partinin önemli isimlerinden biri olan **Yılmaz Ateş**, **Kurultay**'da kürsüye çıkıp, "**Basına açık**

olarak yapılan bölümde sizin konuşmanız canlı olarak yayınlandı. Genel Başkanlığınızdan önce görev yapmış bizleri suçladığınız gibi, yakın çalışma arkadaşlarınıza, belediye başkanlarına da ağır suçlamalar getirdiniz. Sizden başka kimsenin çalışmadığını iddia ettiniz. Hem örgüt, hem de kamuoyu karşısında hepimizi suçlu ilan ettiniz. Daha sonra Kurultay basına kapatıldığı için bizim cevaplarımızı ise kimse duymayacak.”

İsyanın net bir dille ortaya koydu: **“Böyle bir demokrasi anlayışı kabul edilemez.”**

Kılıçdaroğlu’na sordu: *“Bu arkadaşlarımız seçim bölgelerine nasıl gidecekler? Halkın karşısına nasıl çıkacaklar?”*

Ağırdı **Yılmaz Ateş**’in sözleri...

Kurultaylarda halkın sorunlarına çözüm üretemedikleri gibi, bu sorunların sözünü bile edemediklerini söyledi.

Kılıçdaroğlu’nun **“Anayasa ihlal ediliyor”** derken, **CHP**’nin anayasası olan **Tüzüğü** çiğnediğinden bahsetti. Parti içi demokratik platformların işlemediğinin altını çizdi. **CHP**’nin, halkın sorunlarına inandırıcı çözümler ve projeler getiremediğine dikkati çekti.

Kemal Kılıçdaroğlu’nun sürekli olarak **“ben yaptım, ben ettim”** dediğine işaret ederek, **“Neredeyse kendinizden önce CHP’yi yok sayacaksınız”** dedi.

Ve **“Kara Kaplı Defter”** konusunu açtı...

Kemal Bey’e, *“Milletvekillerinin ve belediye başkanlarının sicillerini kara kaplı defterde tuttuğunuzu ifade ederek, onları tehdit ettiniz”* sözleriyle yüklendi:

“Siyasi partilerin, hele hele genel başkanların gizli-kapaklı gammazlama ajandaları olmaz.”

“Verdiğiniz görevler aleni olmalı” dedi.

Demokrasilerde siyasilerin karnelerinin örgüt tarafından oluşturması gerektiğinin altını çizdi.

Yılmaz Ateş, ardından **Kemal**

Kılıçdaroğlu için oldukça ağır ifadeler kullandı. **“Bu sizin söylediğinize fişleme denir”** dedi: *“Bunu kişiliğinize de CHP Genel Başkanına da yakıştıramam.”*

Yılmaz Ateş’in yaptığı bu konuşma, örnekler içinden sadece bir örnek. Başkaları da var elbette. **CHP**’nin kapalı kapılar ardında kamuoyundan gizlemeye çalışarak yaptığı **Tüzük Kurultayı**, parti içindeki ciddi rahatsızlıkların dışa vurumuna sahne oldu.

Zaten bunun için kurultay halka ve basına kapatıldı.

Daha önce yazmıştım, şimdi de tekrarlamak istiyorum: Bir yandan **“demokrasi”** nutukları atacak, **“demokrasi”** denildiğinde mangalda kül bırakmayacaksınız. Diğer taraftan, kapıları kapatıp basından ve parti tabanından gizli-saklı bir kurultay yapacaksınız...

İnandırıcı olmaz, yama gibi sırtır! Siz **“oh be atlattık”** derken, parti içinden de işte böyle sert tepkiler yükselir. Görüyorsunuz işte, böyle bir devirde kapalı kapılar ardında siyaset yapılmaz!

YeniŞafak / Aydın ÜNAL

Yüzsüzlüğün Bu Kadarı!

28 Şubat darbesinin mimarı, dönemin Genelkurmay 2. Başkanı **Çevik Bir**, Ankara’da görülmekte olan davada önceki gün savunmasını yaptı.

Çevik Bir, 2. Başkan olmasına rağmen 28 Şubat sürecinin birinci aktörüydü. Dönemin Genelkurmay Başkanı ve şimdinin samıği **İsmail Hakkı Karadayı**, **Çevik Bir**’in gölgesinde kalmıştı. Televizyonlarda, gazete sayfalarında, brifinglerde, MGK toplantılarında en fazla görünen **Çevik Bir**’di. Çok “kudretli” bir görüntüsü vardı. Kendinden emindi. Kibir abidesiydi. Yüzüne, duruşuna, yürüyüşüne, konuşmasına, mimiklerine bakan, 28 Şubat’ın gerçekten bin yıl süreceğine o anda inanırdı... **Çevik Bir** şimdi 80 yaşında. 20 ay hapis yattı. 28 Şubat davasında hesap veriyor.

28 Şubat döneminde **Çevik Bir**’in etrafına yaydığı o elektrikten, o gerilimden eser yok.

Geriye ne kudret, ne kibir, ne de kararlılık kalmış. Süt dökmüş kedi gibi, mahkeme karşısında boynunu eğerek, yalan söyleyerek kendisine bir çıkış kapısı arıyor.

Oysa **Çevik Bir**, 80 yaşına gelmiş bir emekli general olarak, hayatında ilk kez ayağına gelmiş “onurlu duruş” fırsatını değerlendirebilir, hayatında bir kez olsun dik durabilir, hayatında bir kez olsun Türk askerine yaraşan cesur tavır sergileyebilir, 28 Şubat’ın sırlarını anlatabilirdi. “Evet yaptık, şöyle şöyle yaptık” diyebilir, **Kenan Evren** gibi, en azından yediği haltın arkasında durma erdemini gösterebilirdi.

Öyle yapmıyor **Çevik Bir**. Hırsızlara, milli irade hırsızlarına yakışan şekilde kıvrımayı tercih ediyor. “Benim annem de türbanlıydı” diyerek,

“ben yapmadım, İsmail Hakkı Karadayı” yaptı diyerek, eğilip bükülerek kendisini daha da rezil ediyor.

Önceki gün yapılan 28 Şubat Davası duruşmasında Çevik Bir büyük bir pişkinlik, büyük bir yüzsüzlük sergiledi. Kullandığı ifadelere dikkat edelim:

“28 Şubat dönemi ile suçlanmakta olan bizlerin, yani TSK’nın, 21 yıl önce irtica tehdidi konusunda, devletin yönetiminin aldığı MGK kararlarına dayalı yaklaşımının ne kadar haklı ve doğru olduğu apaçık ortaya çıkmıştır. Bu yaklaşımın doğruluğu, son olarak yaşanan 15 Temmuz olaylarında da belgelenmiştir...”

Yani? Yani şunu demek istiyor Çevik Bir: FETÖ’cüler irticacıydı. Biz de 28 Şubat darbesini irticaya karşı yaptık. Yaptığımızın ne kadar isabetli bir girişim olduğu da 15 Temmuz’da ortaya çıktı...

Çevik Bir, yaşanan bu kadar hadiseye, aydınlanan bu kadar karanlık noktaya rağmen, FETÖ’yü, “İrticacı” dediği başta Refah Partisi olmak üzere ülkenin samimi dindarlarıyla aynı kefeye koyarak öncelikle FETÖ’yü aklamaya çalışıyor.

İkincisi: 28 Şubat FETÖ’ye karşı yapılmadı, FETÖ’yü hedef bile almadı. 28 Şubat Fetullah Gülen’le birlikte yapıldı. Genelkurmay Başkanı Karadayı, 28 Şubat’tan 2 yıl önce FETÖ’cülerini makamında ağırlamış, elleriyle ödül vermişti. Fetullah Gülen, 28 Şubat’ta askerle birlikte hareket etmiş, merhum Erbakan ve hükümetine “beceremediniz, artık bırakın” çağrısını yapmış, başta Karadayı ve Bir olmak üzere darbe mimarlarına “hoşgörü” ödülleri dağıtmıştı. 28 Şubat darbesi, FETÖ’nün bizzat içinde olduğu ve sonuçlarından azami ölçüde istifade ettiği bir darbeydi.

Çevik Bir, 80 yaşında, bir kez olsun onurlu davranarak, 28 Şubat’ı FETÖ ile birlikte yaptıklarını, 28 Şubat sürecinde FETÖ’yü kayırdıklarını itiraf edebilirdi. 15 Temmuz darbe girişiminin kadrolarının 28 Şubat ve sonrasında şekillendiği hakikatını teslim edebilirdi.

Hayatında bir kez dik durarak, FETÖ’yü bu ülkenin başına bela edenlerin bizzat kendileri olduğunu söyleyebilirdi.

Çevik Bir, bunu yapmak yerine kıvrımayı tercih ediyor.

Mahkemedeki savunmasında Çevik Bir’in kısmen haklı olduğu bir detay var. Bir, 28 Şubat davasının FETÖ kumpası olduğunu söylüyor. Gerçekten de, görülmekte olan davayı, şu an FETÖ’den tutuklu eski savcı Mustafa Bilgili açmıştı. Ve dikkat edilirse, 28 Şubat davası ilk zamanlarda ciddiyetten uzak ilerlemişti.

Kuşkusuz FETÖ’nün bu davayı açmakta sinsi planları vardı. 28 Şubat davası açılıp kapatılacak, dosyayla birlikte 28 Şubat meselesi de sona erdirilecek, Fetullah Gülen ve örgütü mağdur gösterilecek, aklanacaktı.

İşler beklendiği gibi gitmedi. 15 Temmuz şu anda son derece dikkatli ve kararlı şekilde yargılanıyor. Aynı şekilde 28 Şubat davası da önem kazandı ve o dava da dikkatle, kararlılıkla yargılanacak.

Tıpkı 15 Temmuz gibi, 28 Şubat davası da en kısa zamanda sonuçlanmalı ve sorumlular en ağır şekilde cezalandırılmalı. Gelecekte aklının ucundan “darbe” geçen her bir yetkilinin gözünün önüne İsmail Hakkı Karadayı’nın, Çevik Bir’in, Akın Öztürk’ün mahkeme karşısındaki görüntüleri gelmeli ve darbenin düşüncesinden bile çekinmeli.

Keşke Çevik Bir de, ahir ömründe, “irticacı” diyerek FETÖ’yü aklamak yerine gerçekleri tek tek anlatsa... Tarih onu her zaman “zalim” olarak hatırlayacak ama, en azından son anlarında doğruyu söylemiş, her şeyi itiraf etmiş, pişman bir “zalim” olarak hatırlansa...

YeniŞafak / Mehmet ACET

ABD Türkiye İçin Yeni Bir Operasyon Planı Mı Yapıyor?

Washington’da, Dışişleri Bakanı Rex Tillerson’un ‘bir sabah ansızın’ 7 satırlık bir twitle görevden alınması üzerine, sosyal medyada ‘Tillersoned’ diye bir kavram ortaya atılmış.

“Kendisine haber verilmeden terkedilen kişi” anlamında.

İşin dedikodusu bir yana, meselenin makaraya alınmayacak kadar ciddi boyutlarının olduğunu görmezden gelemeyiz.

Bir defa Tillerson’un yerine atanan Mike Pompeo’nun akla ziyan görüşlere sahip birisi olması, onun yerine CIA’nın başına getirilen Gina Haspel’in ise ‘işkenceci’ kimliği işin ciddiyetini yeterince ortaya koyuyor.

Makul çizgiye sahip Amerikalı analistler Tillerson'un gidişini, "Bundan sonra Trump'ın etrafında kendisinin aptalca ve pervasızca hareket etmesini engelleyebilecek çok daha az sayıda insan kaldı" cümlesiyle özetliyor.

Buradan ne anlamalıyız?

Daha yenilerde çelik ve alüminyuma kota koyarak küresel ticaret savaşlarının fitilini ateşleyen Trump, aralarına bir işkenceciyi de katarak daha bir 'kafadar' hale getirdiği yeni ekibiyle önümüzdeki dönemde yeni maceralara yelken açma hazırlığı yapıyor olabilir.

Türkiye'ye Bakış Değişir Mi?

Gelin biz, işin kendi ülkemizi ilgilendiren kısmı üzerinde duralım.

ABD Dışişleri Bakanı'nın aşağılayıcı bir yöntemle görevden uzaklaştırılmasından sonra yapılan yorumlarda, FETÖ'cüler dışında bu gelişme ile bir Türkiye bağlantısı kurana rastlamadık.

Tillerson'un son dönemde özellikle Suriye bağlamında Türkiye'nin pozisyonuna hak veren bir tutum sergilemesi, PKK'ya karşı Ankara'nın kadir kıymetini bilen eylemlere yönelmesi, Trump'ın böyle bir karar almasının gerekçesi ya da gerekçelerinden biri olabilir mi?

Dediğim gibi FETÖ'cüler dışında henüz bu işi böyle yorumlayan yok.

Ama gerekçeler arasında bir gerekçe de bu olabilir mi diye soracak olursanız, bu soruyu yabana atmam mümkün değil.

Mısır/Bae/Suudi Arabistan'ın Zaferi

Tillerson meselesi üzerinde dururken başka bir yerden iz sürerek ilerlediğimizde bir takım yeni kuşkuyla karşı karşıya olduğumuzu söyleyebilirim.

Dediğim gibi Tillerson'un gidişini Türkiye ile doğrudan ilişkilendiren yorumlar henüz pek yapılmasa da, bu gelişmeyi Mısır/Birleşik Arap Emirlikleri/Suudi Arabistan üçlemesinin bir zaferi olarak görenlerin sayısı az değil.

O halde iz sürmeye oradan devam edelim.

Suudi Arabistan'ın resmi olmasa da fiili kralı Muhammed Bin Salman, şu yakınlarda önce Mısır sonra da İngiltere'ye şaşaalı iki gezi yaptı. Salman, 19 Mart'ta da Washington'a giderek Başkan Trump tarafından ağırlandık.

O halde burada azıcık durup şöyle bir soru sorabiliriz:

Tillerson'ın gönderilişinin zamanlamasını bu ziyaretle ilişkilendirmek mümkün olur mu?

Bu işi bu üçlünün zaferi olarak göreceksak, evet, elbette mümkün.

Veliaht Prens O Sözleri Söyledi Mi Söylemedi Mi?

Veliaht Prens Muhammed Bin Salman'ın bu trafiğinin bizi ilgilendiren kısmı, Mısır'da yaptığı iddia edilen ama yapıp yapmadığı bir türlü netleştirilemeyen bir açıklaması ile ilişkili.

İddia olunan açıklama şöyle idi:

"İran, Türkiye ve terörist gruplar çağımızın şer üçgeni. Erdoğan'ın yönettiği Osmanlılar, Müslüman Kardeşler'i de kullanarak halifeligi yeniden tesis etmek istiyor"

MBS'nin böyle bir açıklama yaptığı iddiasını kendisinin de orada olduğunu söyleyen Mısırlı bir gazeteci duyurdu.

Hemen ardından Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçiliği, "Veliaht Prens o sözleriyle Türkiye'yi değil, Müslüman Kardeşler'i kast etti" diyen bir yalanlama duyurusu yaptı.

Açıklamanın tam metni şöyleydi:

"Veliaht Prens'in Kahire'de, medya organlarına bölgede şer güçleri olduğunu söylediğine dair haberler yayımlandı. Bu medya kaynaklarından bazıları, yanlış şekilde, kendisinin Türkiye'den söz ettiğini duyurdu.

Şunu netleştirmek isteriz ki, Veliaht Prens Hazretleri, Müslüman Kardeşler ve radikal grupları kast etmiştir."

En nihayetinde Suudi Arabistan elçiliğinin açıklamasına itibar etmek durumunda olsak da, "Bir yerlerde yine bir şeyler mi pişiriliyor acaba" duygusu/kuşkusundan kurtulmak o kadar kolay olmuyor.

Ayrıca, şöyle bir gerekçemiz de var:

Trump'ın Suudi Arabistan'a yaptığı ziyaret sırasında sergilenen 'ışıklı küre şovunun' arkasından neler çıktığını biliyoruz.

Katar krizi başta olmak üzere birden fazla hadisede "Bunlar hep o ışıklı kürenin sonuçları" diye yorumlar yapılmamış mıydı?

Şimdi 19 Mart'ta MBS'nin Washington'a yapacağı geziyi bekliyoruz.

O gezinin öncesi ya da sonrasında yeni bir takım tuhafıkların karşımıza çıkması halinde, "Demek ki Tillerson da bu işlere takoz olmasın diye gönderilmiş" diye düşüneneğiz demektir.

YeniŞafak /

Erdal Tanas KARAGÖL

Enerjide Dışa Bağımlılığı Azaltmak İçin Neler Yapılmalı?

Son 15 yılda ortalama 54 milyar dolar enerji ve maden faturası ödeyen Türkiye'nin bu tabloyu iyileştirmesi için enerjide dışa bağımlılığını azaltması gerekiyor.

Enerjide dışa bağımlılık konusu geçmişte Türkiye ekonomisi için ciddi bir ayak bağı haline gelmişti. Bugün de belli oranda devam eden bu bağımlılığın azaltılması öncelikle Türkiye'nin sahip olduğu ekonomik potansiyeli kullanmasını ardından daha yüksek büyüme oranlarına ulaşılmasını sağlayacaktır.

Cari açığa sebep olan en önemli kalemden enerji faturasında yaşanacak düşüş ekonomide şüphesiz büyük oranda iyileşmelere kapı aralayacaktır.

Halen yüzde 70'ler seviyesinde olan enerjide dışarıya bağımlılık oranının azaltılması için fosil kaynaklar mı, rüzgar ve güneş gibi yenilenebilir kaynaklar mı ya da nükleer enerji mi kullanılacak bunun tercihini yapmadan önce, Türkiye'nin potansiyeli olan alanlara yönelmesi gerekmektedir. Bu sayede enerji üretiminde gerçekleşecek artış dışarıya bağımlılığın azaltılmasında doğrudan etkili olacaktır.

Dolayısıyla dışarıya bağımlılığın azaltılması konusu gerek yerli kaynakların kullanılması gerekse Türkiye'nin enerjide ticaret merkezi olmasına kadar birçok adım ve politikayı kapsamaktadır.

Enerjide Dışarıya Bağımlılık Nasıl Azaltılır?

Bu konuda atılacak en önemli adımı yerli üretim kaynaklarının devreye girmesi oluşturuyor. Başta yerli kömür kaynaklarının ekonomiye kazandırılmasıyla ardından Türkiye'nin ilk sondaj gemisinin Akdeniz ve Karadeniz'de petrol ve doğalgaz arama faaliyetlerinden alınacak olumlu sonuçlarla Türkiye'nin yerli enerji üretiminde artış sağlanacak dolayısıyla dışarıya olan bağımlılık azalacaktır.

İkinci adımı, Türkiye'nin son yıllarda başta güneş ve rüzgar olmak üzere yenilenebilir enerji alanında başlattığı büyük YEKA projeleri oluşturuyor. Bu projeler bir yandan Türkiye'nin yerli kaynaklarla kurulu gücünü artırmayı

hedeflerken diğer yandan yenilenebilir enerjide küresel trendin yakalanmasını sağlayarak bu sektörde dünyanın önemli yatırımcılarını Türkiye'ye taşıyacaktır.

Bu projeler sayesinde Türkiye, yenilenebilir enerji üretiminde ve yenilenebilir enerji teknolojilerinin merkezi olma noktasında önemli bir aşamaya gelecektir.

Üçüncü adım olan nükleer enerjiyi kullanma konusunda yıllarca atılmayan adımların artık Akkuyu nükleer santrali ile somut bir hale gelmiş olması sevindirici. Sinop ve sonrasında gelecek yeni nükleer santraller ile de Türkiye'nin enerji üretiminin çeşitleneceği şüphesiz.

Dördüncü önemli adım, Türkiye'nin son yıllarda coğrafyanın kendisine bahsettiği stratejik konumunu kullanarak enerjide ticaret merkezi olma sürecini gerçekleştirmesi. Türkiye enerjide ticaret merkezi olduğunda bir yandan enerjiyi daha ucuz kullanacak, diğer yandan enerji borsası ve finans alanındaki gelişmelerle büyük yatırımcıların cazibe merkezi haline gelecektir.

Beşinci adım ise Türkiye'nin enerjide ticaret merkezi olma sürecinin önemli bir parçası ve belki de tamamlayıcısı olarak Türkiye'nin dünya enerji şirketleri ölçeğinde devlet destekli büyük firmalar ortaya çıkarması. Bu firmalar yurtiçinde olduğu kadar yurtdışında da arama ve işletme faaliyetlerinde bulunmalı.

Bugün enerji ticaret merkezi olan Hollanda'nın petrolü yok ama dünya ölçeğinde birçok ülkenin GSYH'sından yüksek gelire sahip uluslararası enerji firması var. Türkiye'nin neden bu ölçekte bir ya da birkaç firması olmasın?

Neticede enerjide dışarıya bağımlılığın azaltılması için bu adımlara benzer birçok adım atılıyor ve atılmaya devam edilmelidir.

“Türkiye Ve Enerji” Beraber Anılıyor

Türkiye'nin adının son yıllarda başta TANAP ve Türkakım projeleri olmak üzere büyük enerji projeleriyle beraber anılması oldukça önemli. Özellikle de doğalgaz kaynaklarına sahip olan ülkeler ile bu kaynağı kullanan ülkeler arasındaki stratejik konumu doğalgaz transferi konusundaki avantajını her geçen gün daha da artırıyor.

Türkiye, enerjide önemli bir aktör olmak, enerjinin geleceğini belirlemek, bu sektörde meydana gelen değişim ve dönüşümü anlamak ve ortaya çıkan fırsatları değerlendirmek için de çok ciddi mutfak çalışmalarına ihtiyaç duyuyor.

Bu nedenle enerji alanında politika geliştirmek ve bu alanda araştırmaları derinleştirmek için kamu destekli birçok araştırma merkezine ihtiyaç olduğunu söyleyebiliriz.

STAR- Mehmet METİNER

Kürt Karşıtı İttifak!

Afrin’de, ABD destekli terör örgütüne karşı bir operasyon yapılıyor. Lakin o terör örgütünün siyasi ağızları Meclis’te kinlerini kismaya devam ediyorlar. Hiç kuşuk yok: Kandil’den aldıkları talimat olmamış olsaydı, bu hadsiz suçlamaları Meclis kürsüsünde ajite ederek dile getirmeye cesaret edemezlerdi. Tıpkı ABD’li ve Batılı efendileri gibi “Suriyeli Kürtlere yönelik katliam” dan söz ediyorlar. İsim vermeden, PKK’yı “Kahraman direnişçiler!” diye selamlıyorlar. Terör örgütünün siyasi sözcülerinin “Suriyeli Kürtler” dediği, gerçekte PKK’nın kendisi. Oysa ABD silahlarıyla Türkiye’ye karşı vurulmuş PKK’nın sadece Suriyeli Kürtlere değil, Türkiye ve Irak Kürtlerine de ne çok zulmettiğini kendileri de pekâlâ biliyorlar. Dile getirdikleri “sivil katliam”ı asıl PKK’nın yıllar yıldır yaptığını da bilmiyor değil. Gerçekte savundukları “Suriyeli Kürtler” olmuş olsaydı en başta PKK’ya karşı çıkarlardı. Kürtler adına veya Kürtlük diye bir hassasiyetleri olmuş olsaydı, kurulduğu günden beri örgütsel ve ideolojik hakimiyet uğruna on binlerce Kürdü hunharca katleden PKK’ya karşı ses yükseltirlerdi. Tam tersine o eli kanlı Kürt katili terör örgütünün siyasi tetikçileri olarak kendilerini konumlandırıyorlar. Şimdi, PKK’ya dair bir gerçeği yeniden hatırlatayım. PKK sadece Kürtlerden ibaret bir örgüt değildir. PKK’nın en tepe yönetiminin çoğunluğunu Türk kökenli Sosyalistler oluşturuyor. PKK saflarında sadece Kürtler değil, Türkler de hatta yabancı uyruklu ajanlar da savaşıyor. HDP’nin bileşenleri ile Kandil’in bileşenleri aynıdır. Kürtler ve Kürtlük onlar için sadece bir araç. Kendileri gibi düşünmeyen her Kürdü hem Kürt olarak kabul etmezler, hem de imha edilmesi gereken bir düşman olarak görürler.

ABD silahlarıyla başta Kürtler olmak üzere Arap ve Türkmen halkını ezen ve sindiren PKK’nın sözcülüğünü yaparken gerçekte kendi iddialarıyla çeliştiklerini göremeyecek kadar da kör ve fanatiktirler. PKK’nın kendisi, acımasızca ezen ve yok eden bir terör örgütüdür. Üstelik bunu, dünyayı askeri ve siyasi gücüyle ezen bir ülkenin silahlarıyla yapan bir örgüt. “Sosyalist HDP” ise ne dünyayı ezen o süper güce tek laf ediyor, ne de bölge halklarını o süper gücün silahlarıyla ezen PKK’ya! İşleri güçleri yalan... HDP’nin adını anmaya değer bulmadığım o “en hakiki Kürt!” pozundaki bayan başkanvekili seçim ittifakı kanun teklifini görüştüğümüz gecenin bir vaktinde kürsüye çıkıp AK Parti-MHP ittifakı için “Kürt karşıtı ittifak” dediği için işbu satırları yazıyorum. Oturduğum yerden dayanamayıp “Yalan söylüyorsunuz. Elinizdeki Kürt kanıyla bir de utanmadan kalkıp Kürtler adına konuşuyorsunuz” dediğimde, her zamanki o ırkçı ve seviyesiz ağzıyla “Sen zaten Kürt olamazsın!” türünden cevaplar vermesin mi? Çok şükür ki onun gibi Kürt değilim. Ve çok şükür ki elimde ne Kürt kanı var, ne de başkalarının kanı... Kendileri bu ülkede Kürt kimliğini inkâr eden, asimilasyon ve baskı politikalarının mimarı olan CHP ile ittifak yaptığında bir sorun yok... Geçmişte, CHP listelerinden kendilerini Meclis’e attıklarında bir sorun yok... CHP’li vekil sıfatıyla katıldıkları Paris’teki konferans dolayısıyla CHP’den kovuldukları halde, gene o CHP’yi vazgeçilmez gördüklerinde de bir sorun yok... Ama bu ülkede Kürt kimliği üzerindeki inkârı ve asimilasyonu sonlandıran AK Parti onlar açısından düşman... AK Parti Kürtlerin kanında eli olmayan MHP ile ittifak yaptığında bunu “Kürt karşıtı ittifak” yalanıyla Kürtlere pazarlamaya kalkışan o siyasi ayak takımının gözünde CHP ise ittifak edilecek “Kürt dostu!” bir parti! AK Parti-MHP ittifakı “Kürt karşıtı” bir ittifak değildir. Tersine CHP-HDP bloğunun temsil ettiği Baasçı zihniyeti toprağa gömerek Türklere de Kürtlere de bu ülkede ebediyen kazandıracak bir ittifakın adıdır.

“Cumhur ittifakı”ndan CHP-HDP bloğunun duyduğu rahatsızlığın asıl nedeni bu.

Erdoğan-Bahçeli ikilisine hayâsızca saldırmalarının sebebi de bu.

Kürt karşıtı ittifak mı arıyorsunuz?

Alın size CHP-HDP ittifakı. Biri Kürt inkârcısı Baasçı parti, ötekisi Kürt katili Baasçı bir parti. Kürtlere her anlamda kaybettiren bu Baasçı ittifaka en anlamlı cevabı Türkiye'nin Kürtleri verecektir.

STAR – Ahmet KEKEÇ

12 Mart ve Fetullah Gülen

Önce Latif Erdoğan'ı dinleyelim: “Bu adam hasta... Sürekli darbe düşünür. Bir darbenin lideri olmak ister. Hayatı böyle hayaller kurmakla geçmiştir. Bu adamı zapturapt altına alıp tedavi etmek lazım...”

Bir “haris kişilik” olarak Fetullah Gülen darbelere hep sıcak bakmıştır, hep işlev yüklemiştir.

Bir konuşmasında (Youtube kanalından ulaşabilirsiniz) şunları söylüyor: “İşte bu ehli dünya ahmaklar da bizi anlamadıklarından Türkiye’de iktidara talip olduğumuzu söylüyorlar. Deli mi bu adamlar... Böyle küçük şeylerle uğraşacağım... İktidar dediğin ne ki? Ben 20 yaşında onu devireceğimi, yerine başkasını koyacağımı planlamış bir insanım.”

Fetullah Gülen 20 yaşında darbeyi nasıl planlamış olabilir? Kendisi planlamadı...

Daha doğrusu, Fetullah Gülen 20’li yaşlarında bir “birileri” bir darbe planladı, harekete de geçti ama başarıya ulaşamadı.

Talat Aydemir’in darbesinden söz ediyorum. Fetullah Gülen, bu darbenin bir neferiydi.

Latif Erdoğan’a dikte ettiği anılarında Aydemir darbesindeki rolünü şöyle anlatıyor: “Bir ay evvelinden hazırlıklara başlandı. Bize hakiki mermi verdiler. Son gece hepimiz pür heyecandık. Radyo evini bir onlar, bir bizim taraf teslim alıyordu. Önce ihtilâl ilan ediliyor, ardından ‘asiler bastırıldı’ deniyordu. 28.

Tümen hükümet tarafındaymış. Üzerimizde uçaklar uçmaya başladı. Bizim taraf teslim oldu. Ceza olarak silahlarımızın

mekanizmalarını aldılar. Elimizde sadece boru gibi bir demir parçası kalmıştı.”

Burada, belki, Fetullah Gülen adına bir böbürlenmeden söz edebiliriz.

Başkasının darbesi içinde yer aldığı halde, bunun kendi darbesi gibi anlaşılmasını sağlayan bir böbürlenme... **İktidar dediğin ne ki? Ben 20 yaşında onu devireceğimi, yerine başkasını koyacağımı planlamış bir insanım.**”

Fetullah bu “böbürlenme”siyle, ayrıca, iktidara talip olmak gibi süflü işlerin peşinde olmadığını anlatmaya çalışıyor. Yani, “Devlete sızıp, onu içeriden dönüştürmek varken, ne diye iktidarı ele geçirmek gibi ahmakça ve zahmetli işlere gireceğim ki?” demeye getiriyor. İktidara talip ama bunun “zahmetsiz” olmasını istiyor.

İktidarı, başkasının darbesi ya da iktidarı üzerinden elde etmeyi umuyor. Böylesini daha “akılcı” buluyor. FETÖ, biliyorsunuz, 2000’li yıllarda, devlet içindeki örgütlenmesini “darbe karşıtlığı” üzerinden meşrulaştırdı. Siyasal destek de buldu.

Kendi darbesini yapınca kadar, darbe karşıtı olduğuna inandırmayı başardı.

Geriye doğru bir tarama yapıyoruz ve görüyoruz ki, Fetullah Gülen darbeleri hep anlayışla karşılamış ve hep “zaruret” sözcüğünün arkasına gizlenmiş. Darbeler hakkındaki görüşleri şöyle: “Ülkede istikrarın darbelenmesi açısından darbeler iyi değil. Bununla beraber her kötü şeyin içinde mutlaka iyi bir yan vardır.”

Darbeler hakkındaki görüşleri şöyle: “Ülkede istikrarın darbelenmesi açısından darbeler iyi değil. Bununla beraber her kötü şeyin içinde mutlaka iyi bir yan vardır.”

Fetullah Gülen’in 12 Eylül ve 28 Şubat darbelerine verdiği destek genellikle “şaşırtıcı” bulunmaz. Çünkü bu darbeler devlet içindeki “örgütlenmesi”nin önünü açmıştır. Ama önceki darbeleri de desteklemiştir...

27 Mayıs’ı, rezerv koysa da destekliyor. (Sol görünümlü bir darbe olduğu için rezerv koyuyor; 27 Mayıs’ı yetersiz bulan ve daha sol renkler barındıran Aydemir darbesinin bir neferi olduğu halde rezerv koyuyor ama destekliyor.)

12 Mart’ı darbe bile saymıyor: “12 Mart, bir darbe değildir. Hükümeti belli konularda uyaran bir ikazdır. Elbette askeri olması yönüyle tasvip edilemez. Yani kötüdür

ama çok daha kötüye göre o kadar kötü değildir.”

Bu açıklama, bana, Fetullah kapatması bir liberalin, “**Bir darbeyi istemem ama Erdoğan otoriterleşmesini sürdürürse 27 Mayıs benzeri bir darbe gündeme gelebilir. Ayrıca, laikliğin tehlikeye düşmesine ordu izin vermez**” sözlerini hatırlattı.

Bu liberalin ismi Murat Belge...

Hani, “*Erdoğan, demokrasi dışı yollarla da olsa mutlaka indirilmelidir*” diyen **Ömer Laçiner**'in ustası ve rol modeli Murat Belge... (*Bu sözlerin 15 Temmuz'dan önce sarf edildiğini hatırlatalım ki, tam olsun.*)

Hülasa...

Fetullah Gülen “**zaruret**” diyor, “**daha kötüsüne**” göre darbenin iyi olacağını söylüyor... Anti-militarist liberalimiz ise istikbaldeki darbeyi “**otoriterleşme**” sözüyle meşrulaştırıyor. Yani, Fetullah darbesinde “**iyi yan**” vehmediyor. Hık demiş hocasının burnundan düşmüş... İşin hazin tarafı şu: Biri gıyabında “**darbecilikten**” yargılanıyor ama “**antiMilitarist**” ve “**demokrat**” muamelesi görmeye devam ediyor!

SABAH / Mahmut ÖVÜR

Pompeo, FETÖ ve PKK

ABD Dışişleri Bakanı Rex Tillerson'un görevden alınıp, yerine CIA

Başkanı Mike Pompeo'nun getirilmesi özellikle Ortadoğu'da taşları yerinden oynatacak gibi görünüyor.

Şimdi de gelenin gidene aratıp aratmayacağı herkesin merak konusu.

Çünkü Mike Pompeo ABD yönetiminin en şahinlerinden...

İsrail'e yakınlığı ve Türkiye'ye mesafeli duruşu bilindiği gibi Suudi Arabistan, Mısır, BAE ve İsrail eksenli Ortadoğu'daki yeni ittifakın da en ateşli destekçilerinden.

Ancak şu da bir gerçek; asker kökenli olan ve CIA başkanlığı yapan Pompeo Türkiye'nin bölgedeki gücünü en iyi bilen isimlerden biri... Ayrıca Pompeo, Tillerson'un giderayak yaptığı şu tespitin de farkında: "Suriye'de Irak'ta yapılması gereken daha çok şey var.

Müttefiklerimiz olmadan bunları başaramayız" Şimdi merak edilen soru

şu;

Pompeo'nun gelişi Türkiye'yle ABD arasında yaşanan derin krizin aşılmasını mı sağlayacak yoksa derinleştirecek mi?

Bugüne kadar söylediklerine ve Ortadoğu'daki büyük fotoğrafa bakınca gelecek pek parlak görünmüyor. Özellikle Pompeo gibi şahin ABD'lilerin "İslamradikalizmi" gerekçesiyle İran'a, Müslüman Kardeşler'e ve Hamas'a sıcak bakmadıkları bu nedenle de Türkiye'ye güvenmedikleri çok açık.

Ancak NATO üyesi ve 70 yıllık Türkiye'yi nereye koyacakları konusunda net değiller.

Bu noktada merak edilen, Pompeo'nun Türkiye'yi özellikle ilgilendiren Suriye'de PKK-PYD'yle ilişkileri sürdürüp sürdürmeyeceği ve Pennsylvania'daki FETÖ elebaşını korumaya devam edip etmeyecekleri...

Pompeo'yu iyi tanıyan Türkiye'den bir uzman şöyle diyor: "Pompeo'yla Tillerson'un en önemli farkı Pombeo, hem sahayı iyi biliyor hem de siyaseten güçlü. Oysa Tillerson sahayı bilmediği gibi siyaseten de güçsüzdü.

Kendi bakanlığına bile hakim olamadı.

Bu değişim, Ortadoğu'daki genel sorunları aşmada bir fırsat sunmasa da Türkiye'nin terör örgütleri PKK ve FETÖ meselesini halletmesinde bir şans olabilir." Acaba olabilir mi? Doğrusu ABD'nin Suriye'de ne yapacağı henüz net değil. Bunu önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Ancak Pompeo'nun gelişiyle daha sert ve etkin bir siyaset izleyeceği bekleniyor. İşte bu noktada ABD, Türkiye gerçeğini ne kadar hesaba katacak ve son dönem siyasetiyle yüzleşecek mi?

Bu sorunun cevabını bilen isimlerin başında CIA Başkanı Pompeo geliyor.

Türkiye'ye negatif bakmasına, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra twitler atmasına rağmen ilk ziyaretini Türkiye'ye yapan Pompeo, o ziyarette, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan'la uzun uzun görüştü ve iyi bildiği FETÖ ve PKK'yla ilgili Türkiye'nin hassasiyetini öğrendi.

Şimdi buna Afrin Harekâtı'yla sahaya inen Türkiye gerçeği de eklendi.

Ve doğal olarak ABD yönetimi ve Pompeo, artık Türkiye'yle ilgili bir tercihle karşı karşıya... Ya 70 yıllık müttefiki Türkiye'yi kaybedip FETÖ ve PKK'yı seçecek ya da Türkiye'yi seçip onları kaybedecek...

İkinci ihtimal daha güçlü görünüyor. Bu noktada Trump'ın seçim meydanlarında söyleyip unuttuğu "Terör örgütleriyle değil devletlerle ilişki kuracağız" sözü hayata geçirilmiş olacak ama şu sorunun cevabı da merak edilecek; ABD bunu bugüne kadar neden yapmadı ve ne karşılığında yapacak?

SABAH / Bercan TUTAR

Pompeo'lu Trump'ın dört Türkiye seçeneği

ABD Başkanı Donald Trump'ın Dışişleri Bakanı **Rex Tillerson**'i **aşağılayarak kovması ve yerine CIA direktörü eski asker Mike Pompeo'yu getirmesi**, Beyaz Saray'ın Türkiye hariç Rusya, Çin, Avrupa ve küresel kapitalizmden oluşan cephelerdeki savaşın dozunu daha da yükselteceğini gösteriyor.

Zira **İran ile mücadele, Çin ve AB ile ticaret savaşları ve Rusya ile ilişkilerde** farklı düşünen Tillerson'ın yerine Pompeo'yu

getiren **Trump'ın masasında özellikle FETÖ ve YPG/PKK konusunda Türkiye'ye dair dört seçenek öne çıkıyor.**

İlk seçenek, Ankara ile tam bir uyum içinde çalışmak.

Bunun olabilmesi için ABD'nin FETÖ elebaşısını iade etmesi ve PKK/YPG'yi destekleme politikasından tamamen vazgeçmesi gerekir. **Dolayısıyla bu opsiyon şimdilik rafta duruyor.**

İkinci seçenek, Türkiye'nin yeniden vesayet altına alınması projesi...

Bu da neredeyse imkansız bir senaryo artık. Çünkü Türkiye'yi emperyalist denetim altına almayı içeren bu plan, **15 Temmuz'da** Türk milletinin iradesine çarparak tuzla buz oldu. Yeniden tekrarı ise çok zor.

Üçüncü seçenek, müzakereler yoluyla Suriye ve Irak gibi bazı bölgesel sorunlarda, Rusya ile ilişkilerde ve İran'a karşı kuşatma politikasında **asgarimüştereklerde eşgüdümün sağlanması.**

Bu opsiyon da karşılıklı güven bunalımı nedeniyle pek işlevsel olacağına benzemiyor.

Dördüncü ve en makul seçenek ise 'sorumlu rekabet' yani ABD ve Türkiye arasında

savaşa yol açamayacak saygılı bir mücadele tarzının benimsenmesi.

Sorumlu rekabet stratejisi her şeyden önce ABD'nin **Türkiye'nin yeni duruşunu ve bir bölgesel güç olarak milli çıkarlarını bağımsız şekilde savunmasını** kabul etmesi anlamına geliyor.

Ayrıca, bu seçenek sayesinde Amerikan yönetiminin Türkiye gibi hayati önemdeki bir aktörü tamamen **Rusya, Çin ve İran'a 'kaptırmama' endişesi** de güvence altına alınacaktır.

Zaten bir şekilde Türkiye ile bağlarını koruma politikası izleyen Trump yönetiminin, sadece Rusya ve İran'a değil **İngiltere, Fransa ve Almanya'ya karşıda** Türkiye'yi bir güç olarak gördüğünü unutmamalıyız.

Ancak her şeyin farkındaki Türkiye, **Batı ile 'Batı sonrası Batı' arasındaki**

mücadelenin kendisine sunduğu fırsatları sonuna kadar kullanan bir siyaset izliyor.

Bu nedenle, ABD'nin yeni dönemde Türkiye'yi karşı cepheye itmekten çekinen daha özenli ve **sorumlu bir siyaset** izlemek dışında başka seçeneği yok.

Diğer bütün tercihler ABD ile **iplerin kopması** demek.

Eminiz ki böyle bir sonuç, **Woody Allen'ın mizahtan yoksun haline benzetilen Mike Pompeo** için de Tillerson'dan daha beter **sinematografik bir trajedi** anlamına gelecektir.

SABAH /

Okan MÜDERRİSOĞLU

Afrin Öncesi Gerçekler Ve Son Durum...

Zeytin Dalı Harekatı sonuca yaklaştıkça yakın tarihe ilişkin ilginç ve ibret verici ayrıntılar da gün yüzüne çıkıyor.

Öncelikle belirtmek gerekirse, Afrin şehir merkezindeki terörist sayısının en fazla 4 bin 500 civarında olduğu, bunların önemli bölümünün de sivillerin arasına karışarak kenti terk ettiği belirtiliyor. Türk istihbaratı, bu hareketin görünmeyen yüzünde önemli işler başarıyor. Bilhassa Afrin'de YPG'li teröristlerin karargah dediği, sözde devlet yapılanması için kullandığı resmi binalar, silah ve mühimmat

depoları, tüneller tek tek tespit edilmiş durumda. Kentteki aşiretler ve yerel gruplar da Türkiye'nin niyetini gördükçe artık daha net tavır alıyor, yer yer TSK ve ÖSO'nun işini kolaylaştıracak katkılar sağlıyor. Afrin merkezine yönelik radyo yayınlarının başlamış olması, kent sakinlerini bilgilendirme çalışmalarının netice vermesi de bir diğer önemli aşama. En az bu kadar önemli husus da Türk Silahlı Kuvvetleri'nin milli imkan ve kabiliyetlerle sürdürdüğü hareketin dış politikadaki yansımaları. Evet, hareketin bir an önce bitirilmesi, güya DEAŞ'la süren uluslararası mücadelede dikkat dağıtılmaması türünden beyanlar yok değil. Ama TSK'nın alandaki gücü ve varlığı gerek Rusya'nın gerekse ABD'nin tutumunda hissedilir farklılıklar da yaratmış durumda. Kuşkusuz, küresel aktörler ezberbozan siyasal aktör olarak Türkiye Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**'ın elini rahatlatarak girişimlerden ısrarla kaçınıyorlar. Hem 2019'daki kritik seçimleri etkileme amacı hem de seçimlere kadar gelişebilecek olaylara (!) bel bağlama anlayışında bir değişiklik gözlenmiyor. Lakin Türk milletinin sergilediği birlik ve dayanışma ruhunu not ettikleri için Ankara'yı kaybetmeme telaşıyla taktik hamlelere başvuruyorlar. Yapısal olmasa da kısmi çözümlere zoraki kapı aralıyorlar.

Gelelim, yakın geçmişte kalan kimi süreçlere...

Örneğin, Türkiye'nin içinde bir kalkışmaya dönüştürülmek istenen Kobani meselesi! DEAŞ terör unsurlarının Ayn el Arap yani Kobani'ye yöneldiği sırada bölgedeki sivil Kürt nüfusu koruma ve Suriye sahasında inisiyatif alma adına askeri kartın açılmasına nasıl engel olundu? Ordumuz 3.5 yıl önce Kobani'yi ve sınır hattının Arap nüfusunda keskin değişim yaşanan merkezlerini kontrol altına almakta isteksiz mi davrandı?

Veya...

ABD'nin Rakka operasyonu öncesindeki müzakereler için istenen noktaya varmadı? Hangi üniformalı, ABD'li muhatabına, "**Özgür Suriye Ordusu mensupları bir fetva almış, DEAŞ'a karşı ABD'nin yanında savaşıyorlar**" diyecek kadar ileri gitti. ABD, iddia ettiği gibi Türkiye'den beklediği askeri desteğe ikna olmadığı için mi YPG'li teröristlerle iç içe geçti yoksa TSK ile ortak operasyona

başından beri gönülsüz müydü?

Ve nihayet...

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 17 Ocak'taki MGK'da insani, siyasi, askeri, diplomatik ve ekonomik riskleri göze alarak Afrin'in terörden temizlenmesi emrini vermese idi istikbalde Türkiye ne ile karşılaşacaktı?

Şükür ki...

Türkiye, tüm milli güç unsurlarını seferber ederek, yüksek siyasi liderlik altında, milletin ordusunun kahramanlığı ile kendi kaderini kendisi belirleyebiliyor. Askeriyle sivilıyla milletin evlatlarına dualarımızı gönderir, şükranlarımızı sunarken geleceği öngörmek için geçmişini unutmamak gerektiğini bir kez daha hatırlatmakta fayda var!

SABAH/ Fahrettin ALTUN

FETÖ Kaynağında kurutulmalı

Modern dünyanın gördüğü en sinsî ve kalles yapılarından biri Fetullahçı Terör Örgütü! O yüzden sık sık bu köşede FETÖ ile mücadelenin hangi ortamda olursak olalım tavsamaması gerektiğini vurgulamaya çalışıyorum. Unutmayalım ki FETÖ bizlerin uzun yıllar mücadele etmek zorunda olduğumuz bir terör örgütü. Yaklaşık 40 yıl gizli bir biçimde örgütlenmiş, devletin kılcallarına sızdırılmış bir yapıdan söz ediyoruz.

Daha dün mahkeme 7 albay, 8 yarbay, 2 üsteğmen, 3 teğmen ve 5 astsubayın FETÖ'den gözüne alınmasına karar verdi. TSK çatısı altında muvazzaf konumda olan kişilerden söz ediyoruz.

Elbette FETÖ artık Türkiye'de öyle keyfine göre açıktan operasyon yapamıyor. Menfezlerde saklanıyor, yer altında nefes alıp vermeye çalışıyor.

15 Temmuz sonrasında FETÖ'yü öncelikli tehdit olarak gören devlet, imkanları ölçüsünce FETÖ'yle mücadele ediyor.

Bu mücadelede de çok önemli başarılar elde ediliyor.

Gelgelim FETÖ klasik bir terör örgütü değil. Yeni nesil, melez bir terör örgütünden söz ediyoruz. Gizli, kapalı, terörize yöntemler kullanan, büyük bir ekonomik kaynağa hükmeden, katı bir lider kültürünün esas olduğu, mesiyani bir dini söylem kullanan ABD

merkezli fundamentalist bir yapı FETÖ. FETÖ ile mücadelenin ön alıcı bir tarzda sürdürülmesi son derece önemli. Nasıl ki PKK ile mücadelede 15 Temmuz sonrasında devlet ön alıcı bir terörle mücadele stratejisini hayata geçirdi ve terörü kaynağında kurutmaya başladı, aynı şeyin FETÖ için de söz konusu olması gerekiyor. Evet, **FETÖ'nün de sadece Türkiye'de değil, kaynaklarında da kurutulması şart.**

Bu noktada Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın çok ciddi gayreti olduğunu hepimiz görüyoruz. Cumhurbaşkanı hangi ülkeye giderse gitsin o ülkedeki FETÖ varlığını ortadan kaldırmaya dönük ciddi gayretler gösteriyor. Bu gayretin Cumhurbaşkanıyla sınırlı olmaması, dış misyonlarımızın, yurt dışındaki kurumlarımızın da FETÖ'yle mücadeleyi öncelikli faaliyet alanı olarak belirlemeleri gerekiyor.

Geleneksel dışişleri diplomathığı devri bitti artık. Türkiye'nin ihtiyacı olan diplomatlarımızın balolarda sosyalleşmeleri, eğlenmeleri değil, sahadaki mücadelenin neferleri olmalarıdır. Bu örgüt "pasif destekçileri"nin ve kısmen "aktif destekçilerinin" etkisizleştirilmesiyle çökertilemez.

Operasyonel kadrosuna da, liderine de etki edilmesi, doğrudan Fetullah Gülen'den talimat alan örgüt yöneticilerinin ve ordu, yargı, istihbarat, polis, finans, medya, eğitim, iş dünyası vd alanlara militan devşiren ikincil imamların yurt dışındaki Türkiye karşıtı operasyonlarının engellenmesi gerekir. Nasıl mı? Ben yazarım. Tehlikeye dikkat çekerim. Nasıl olacağını cevabını verecek olanlar belli. Bir de şu hatırlatma ve uyarıyla bitirmek istiyorum.

Bu alçak terör örgütü 2012'de devlete karşı açıktan güç kullanmaya başladı, 2016'da ise millete karşı açıktan güç kullandı.

Bana öyle geliyor ki FETÖ 2019'a giden dönemde tek tek bireylere karşı açıktan güç kullanmaya çalışacak.

Unutmayalım su uyur düşman uyumaz...

KARAR –

Hakan ALBAYRAK

Suriye Devriminin Yıldönümü

Rusya Suriye'de ne istiyor? ABD Suriye'de neyin peşinde? İran'ın Suriye'deki konumu ne idi, ne oldu? "İŞİD" bitti mi, bitiyor mu? PKK'nın Suriye uzantısı olan PYD'nin Türkiye'yi tehdit edemez hale gelmesi için Zeytin Dalı Harekâtı nereye kadar uzanmalı?

Suriye denince bunları konuşuyoruz artık.

Tabii ki konuşacağız, konuşmalıyız...

Suriye meselesinin esasını; Esed rejiminin baskılarına, işkencelerine, cinayetlerine isyan eden Suriyelilerin devrim hareketini konuşmayı da ihmal etmemeliyiz ama.

Bilhassa, Suriye Devrimi'nin başlangıcının 7'nci yıldönümünü idrak ettiğimiz şu günlerde.

Kimine göre devrimin miladı, 15 Mart 2011'de başta Şam olmak üzere birçok şehirde rejime karşı protesto gösterilerinin düzenlendiği "Öfke Günü"dür.

Kimine göre ise devrimin asıl başlangıç tarihi, Der'a şehrinde Cuma namazından sonra halkın ayaklanıp zalim valiyi tartakladığı 18 Mart 2011'dir. (Birçok protestocunun rejim güçleri tarafından katledildiği 18 Mart Olayları, Der'a şehrinin kuşatılmasına yol açmıştı.)

Bugün 15 Mart.

Bu vesile ile, Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu eski Başkanı Halid Hoca'dan bir genel durum değerlendirmesi istirham ettim. Şunları söyledi:

"Hüsnü Mübarek'in devrilmesi ardından Suriyeli 15 yaşındaki Hamza Hatib ve arkadaşlarının diktatör Beşşar Esed'i kastederek bir duvara "Ey doktor senin de sıran geldi" yazmaları ve bunun yüzünden rejimin istihbaratı tarafınca gözaltına alınıp işkenceden geçirilmeleri ve Hamza Hatib'in şehit edilmesi sonucu 18 Mart 2011'de Deraa kentinde başlayan sokak hareketi, sadece Suriye'de bir devrim değil Arap coğrafyasında Sykes-Picot anlaşması gereğince dizayn edilen bir yüzyılın sonunun beklenen bir ilanı idi.

"Bu coğrafyadaki rejimler, ülkeleri adeta kendi çiftlikleri gibi yönetmişler, halklara da köle gibi davranmışlardır. Siyaset, sosyal hayat ve ekonomi hep iktidarda olan bir zümrenin tekelinde olmuştur. Suriye'de 1971'den beri devletin tüm kaynakları Esed ailesine hizmet

etmekteydi. Beşşar Esed , babasının ölümünden sonra açılım vaatleriyle muhaliflerin ortaya çıkmasını sağlayarak onları bertaraf edip sosyal patlamayı hızlandırmıştır .

“Suriye halkı: ‘BİR, BİR, BİR. Suriye halkı birdir’ Ve ‘Allah, Suriye, Özgürlük. Bu kadar!’ gibi Suriye’nin tarihine ve medeniyetine yakışan sloganlar atarken Esed’in şebbihaları‘Ya Esed yada hiç kimse’, ‘Ya Esed kalır yada ülkeyi yakarız’ diyerek rejimin gerçek yüzünü ortaya koymuşlardır. Dehşete neden olan şey Esed’in, dünyanın gözü önünde bu tehditlerini her türlü silah kullanarak gerçekleştirmesidir.

“Devrimin 7’inci yılında rejim tamamen yıkılmıştır, halihazırda

devrimin önündeki meydan okuma rejim değil Rusya, İran ve ABD’dir. Rus gazetelerinin Esed’e ‘köpek kuyruğu’ vasfını layık görmesi ve Putin’in her karşılaşmada aşağılayıcı biçimde Esed’e davranması Esed’in işgalci Rusya’nın gözünde de değerini kaybettiğini gösteriyor .

“Arap coğrafyasında farklı halk devrimlerinden değil, kapsayıcı tek bir devrim hareketinden bahsetmek gerekir. Aynı şekilde iktidarların oluşturduğu karşı devrim hareketi için de bu teklif geçerlidir... Onur devrimi diye anlatılan bu kapsayıcı hareket, devrimin ilk adımını yani iktidarları yıkmayı başarmıştır ama alternatif iktidar inşa etme konusunda henüz acı mücadele veriyor, bunun en büyük sebebi BAE, Mısır ve Suudi Arabistan’ın liderliğinde oluşan karşı devrim ekseninin bütün gücüyle domino etkisine karşı kıymasıdır Bu tüketme savaşında devrimden daha ziyade karşı devrim ekseninin gücü tükeniyor ve bu gidişte Ortadoğu’da ve özellikle İsrail’i koruyan güvenlik çemberinde daha büyük çöküş bekleyebiliriz.

“Türkiye, Fırat’ın batısında elde edilen kazanımları farklı ittifaklar kurarak Fırat’ın doğusuna taşıyıp mevcut dengeleri değiştirerek Suriye’nin bütünlüğünü koruyup yeni özgür Suriye’nin inşasında kritik rol oynayabilir ve en önemlisi Rusya İran ve Esed’in çeteleriyle sürdürülen şehir yıkımı, kuşatmalar ve katliamlara son verebilir.”

Suriye Devrimi’ne ve şehitlerine selam olsun. Bu karanlık gecenin de bir sabahı vardır elbet. Medet, Yâ Hû!

Hürriyet /A.Kadir SELVİ

Afrin’den Kandil’e ‘Amerika bizi sattı’ mesajı

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Afrin düştü deyince hepimiz heyecanlandık. Az sonra Cumhurbaşkanı’nın Afrin’in kuşatılmasını kastettiği ve kısa süre içerisinde düşmesinin beklendiği söylendi.

Erdoğan’ın açıklamasından birkaç saat sonra, Afrin’in kuşatıldığı haberi geldi. Akşam saatlerinde konuştuğum yetkililer, “**Afrin kuşatması tamamlandı. Şimdi operasyon için tahkimat yapılıyor**” bilgisini paylaştılar.

Afrin, kuzeyden, batıdan ve doğudan kuşatıldı. Dünden itibaren Afrin’e doğudan, batıdan ve kuzeyden giriş ve çıkış yolları tamamen TSK’nın kontrolüne geçti. Bir tek Rejim’in hâkim olduğu, Rusların askeri üssünün bulunduğu Tel Rıfat bölgesi hariç. Zaten Rusya’nın talebi üzerine hava operasyonlarında Tel Rıfat bölgesine yoğunlaşmamıştı. Türkiye, Tel Rıfat bölgesinin sivillerin tahliyesi için kullanılması çabasında. Ancak sahadan gelen bilgiler Rejim’in dışarıdan, YPG’nin ise içeriden çıkış yollarını kapattığı yönünde. Sivillerin tahliyesi yönünde çabalar yoğunlaşmış durumda. Arka kapı diplomasisi sürüyor. Zaten Afrin’in çevresinin kuşatılması ve şehir merkezinin çerçeveye alınmasıyla birlikte Afrin’in nüfusunun yüzde 40 oranında arttığı söyleniyor. Afrin şişti. Aynı şekilde operasyon öncesi Afrin’i terk etmek için şehir merkezinde kalabalık konvoylar oluşturuluyor. Fırat Kalkanı operasyonunda da olduğu gibi Türkiye, sivil zayıyatı olmadan Afrin’i terörden temizlemeyi amaçlıyor. Sivil halkın Afrin’i terk etmesi için Arapça ve Kürtçe olarak cep telefonu mesajları gönderiliyor, havadan broşürler atılıyor. Bu mesajlarda, “Afrin, Afrinlilerindir” deniliyor. Afrin’in, teröristlerden temizlendikten sonra Afrinliler tarafından yönetileceği vurgulanıyor.

ABD’DEN HAYAL KIRIKLIĞI

Bu arada Afrin ile Kandil arasında çok ilginç mesajlaşmalar yaşanıyor. Afrin operasyonunu doğrudan Kandil yönetiyor. Emir-komuta Kandil’de. PKK, 2012 yılında Kandil’den 500 teröristi silahlı eğitim vermesi için Afrin’e gönderiyor. Bunlar 6 yıldır Afrin’deki

YPG'lilere silahlı eğitim veriyor. Menbiç'te ve Fırat'ın doğusunda ise ABD'liler YPG'lileri eğitiyor. Amerikalı Albay **Dillon**, YPG'lilere el yapımı bombalar hakkında verdikleri eğitimin fotoğraflarını paylaşmıştı. Belli ki Amerika'ya çok güvenmişler. Ama Afrin operasyonu Amerika konusunda hayal kırıklığı yaşamalarına yol açtı.

KANDİL'DEN TALİMATLAR

Kandil'le Afrin arasında sürekli bir iletişim var. Afrin her sabah ve akşam operasyonla ilgili olarak Kandil'e tekmil veriyor. Ama TSK'nın açıkladığı öldürülen terörist sayısı, ele geçirilen köylerle ilgili açıklamaların dahi mürekkebi kurumadan Kandil, Afrin'i arayıp bu bilginin doğru olup olmadığını soruyor. En çok da aralarında Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'ın açıklamalarını tartışıyorlarmış. Tabii Afrin'dekilerin etkisiz hale getirilen terörist sayısını gizlemeye çalıştıkları anlaşılıyor. Afrin'den, "**Amerika bizi sattı**", "**Amerika bastırsa Rusya hava sahasını açmazdı**" şeklindeki tepkilerin Kandil'i rahatsız ettiği gözleniyor. Bu diyaloglar Afrin'de yaşanan moral bozukluğunu yansıtmaya açısından önemli. Belli ki sırtlarını dayadıkları ABD'nin Kürtleri bir kez daha sattığının farkına varmışlar. Peki **Molla Mustafa Barzani**'den bu yana tarih hep Amerika'nın Kürtleri kullanıp, sonra ortada bıraktığının örnekleriyle dolu değil mi? En son Irak Bölgesel Yönetimi'nin referandum kararında **Barzani**'yi ortada bırakmadılar mı? Kandil, Afrin'i ileri karakol olarak görüyor. Afrin'de başarılı olan TSK'nın bir gün Kandil'e gireceğinden endişe ediyorlar. O nedenle, Afrin'deki PKK-YPG yöneticileriyle konuşmalarında, "**Afrin namustur, terk edilmeyecek**" diye talimat veriyorlar. "**Kandil neyse Afrin odur**" diye bastırıyorlar. Kandil'den konuşmak kolay. Afrin'li teröristlerden ziyade Kandil'den gönderilen sözde saha komutanlarının kaçmaya çalıştığı gözleniyor. Türkiye, bu aşamadan sonra Afrin'in etrafındaki kuşatmayı daraltacak ve güçlendirecek. Ama hazırlıklar, şehir savaşı olacak şekilde yürütülüyor. Amaç şehir savaşları yaşanmadan Afrin'in teslim edilmesi. O yönde de sinyaller var.

POSTA –

Candaş Tolga IŞIK

İttifak yasasına iki eleştirim var

AK Parti ve MHP'nin kurduğu "cumhur ittifakı" konusunda başından beri aynı şeyi söylüyorum: Her iki parti açısından da siyaseten son derece doğru ve mantıklı bir hamle. Hâlâ da aynı noktadayım...

Ancak TBMM'den büyük bir süratle geçirilen kanun teklifine dair iki önemli itirazım var. Birincisi seçim barajı konusu. Yeni düzenlemeyle bir parti ne oy alırsa alsın, ittifak kurduğu takdirde ittifakın toplam oyu barajı geçerse yüzde 10 barajını aşmış sayılacak. Düşünsenize bir parti tek başına yüzde 9,9 oy alıp baraj altında kalırken diğer parti tek başına yüzde 4 oy almasına rağmen sırf ittifak kurduğu (ve ittifakın toplam oyu yüzde 10'un üzerinde olduğu) için barajı aşmış sayılacak. Bu her şeyden önce anayasanın "eşitlik ilkesi"ne aykırı. İkincisi ise mühürsüz pusulaların geçerli sayılması konusu. 16 Nisan referandumunu sonrasında kamuoyunda çokça tartışılan ve muhalefetin karşı çıktığı "mühürsüz" oy pusulası kullanımı yasallaştı. Buna göre üzerinde sandık kurulu mührü bulunmamasına rağmen filigran, amblem ve ilçe seçim kurulu mührü bulunan zarflar geçerli sayılacak. Oy pusulalarının sahteliğinin iddia edilmemesi ve yetkili seçim kurulları tarafından gönderildiği hususunda şüphe bulunmaması halinde, sandık kurullarınca yanlışlıkla mühürlenmemiş pusulalar da geçerli sayılacak. İsteyen istediğiyle ittifak kurabilir, hiçbir itirazımız yok. Ancak ittifakın yasal temelini oluşturan yasal düzenlemedeki bu iki nokta son derece sorunlu...

DemirÇelik şekerden az mı stratejik?

Özelleştirmeye karşıdır, ekonomide tamamen devletçi bir yaklaşımı destekliyorsunuz, anlarım. Ya da dersin ki "Özelleştirmeye karşı değilim ama bazı kurumların stratejik önemi vardır, bunlar özelleştirilemez." Bunu da anlarım. Ama Allah aşkına demir-çelikten petrole, silah endüstrisinden telekomünikasyona ülkedeki birçok kurum özelleştirilirken itiraz etmeyip şeker fabrikaları özelleştiriliyor diye feryat figan etmek nedir anlayan var mı?

Yeni Akit – Abdurrahman DİLİPAK

Kobeee

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın son açıklaması yeni bir tartışmayı beraberinde getirebilir.

Ne demişti Erdoğan hatırlayalım: “İstiklal Marşımızın anlamını dilimizle birlikte kalbimizle de okuduğumuzda anlayabiliyoruz. En büyük üzüntüm, bu emsalsiz marşın hakiki manasını yüreklere nakşedecek bir bestenin yapılamamış, bulunamamış olmasıdır. O besteyle güftenin birbirini tamamlaması çok önemli. Tabii ki burada da bestekârlara görev düşüyor. Güfte var ama maalesef istenilen beste yok. Temenni ederiz ki o da çıkar, inşallah bir gün o da olur.”

Afrin'de askerimiz destan yazmaya devam ediyor. ABD'de işler karıştı, Dışişleri Bakanı istifa etti, ABD PYD ile ilişkilerini yeniden gözden geçiriyor, Rusya ile İngiltere arasında iyi giden ilişkiler bir anda tepetakla oldu.. Bütün bunlar yaşanırken bir de bu açıklama geldi. Bugün gazete manşetlerinde diğer haberleri okuyacaksınız. Ben bu haberler arasından, İstiklal Marşı'nın bestesini seçtim. Göreceksiniz, CHP buna da karşı çıkacak. Taksim meydanındaki 1928 yılında tasarımı İtalyan heykeltıraş Pietro Canonica tarafından yapılan anıtın sponsorları, Banca Commerciale Italiano ve Nestle. Mesela o anıtta Atatürk, İnönü ve Fevzi Çakmak haricindeki diğer askerler kimler? İsmet İnönü'nün arkasındaki figür Kızıl Ordu'nun kurucusu olarak bilinen Frunze'dir. Fevzi Çakmak'ın arkasındaki ise Sovyet Orduları Başkomutanı Voroşilov'dur. Bu kişilerin hepsi Kurtuluş savaşında işgalci ülkelerin temsilcileri değil mi? Bu anıttan bu anlamda rahatsız olan var mı? Taksim Camii'nden, Topçu Kışlası'ndan rahatsız olanlar neden bu durumdan rahatsız değiller aceba! Gelelim İstiklal Marşı'nın bestesine. Hemen belirtelim ki, İstiklal Marşının resmi bir bestesi yok. Bakın, bu bizim “İstiklal Marşı”mız, İstiklal Marşı sadece bir “Milli Marş” değil. 1924'de resmi olarak kabul edilen İstiklâl Marşı, o gün bugünkü batı tarzı bestenin aksine Klasik Türk Müziği şeklindeydi. Ali Rifat Çağatay tarafından yapılan beste, 1930'a kadar icra

edildi. Daha sonra yeni “bir emir”le Cumhurbaşkanlığı orkestrası şefi Zeki Üngör'ün, bir Fransız'dan esinlenerek yaptığı bestesi çalınmaya başladı.

Aslında bir beste yarışması açıldı. Yarışmaya 24 eser gönderildi ama hiç biri beğenilmedi. Bu yarışmaya eser gönderenler Ahmet Cemalettin Çinkılıç, Ahmet Yekta Madran, Ali Rifat Çağatay, Asım Bey, Bedri Zabaç, Hasan Basri Çantay, H. Saadettin Arel, İsmail Hakkı Bey, İsmail Zühdü, Kazım Uz, Lemi Atlı, Mehmet Baha Pars, Mustafa Sunar, Rauf Yekta, Saadettin Kaynak, Zati Arca, Zeki Üngör'dü.

Edirne'de müzik öğretmeni olarak bulunan Ahmet Yekta Madran, kendi marşını Edirne ve havalisinde söyletiyordu. İzmir'de müzik öğretmeni olarak bulunan İsmail Zühdü de kendi marşını İzmir ve çevresinde söyletiyordu.. Ankara'da da Zeki Üngör'ün marşı İstanbul'un Avrupa tarafında muallim Zati Arca'nın, Kadıköy tarafında ise Ali Rifat Çağatay'ın bestesi söylenmekteydi. Birkaç yıl böyle devam etse de, 1924'te Ankara'da Maârif vekaletinde bir kurul oluşturuldu ve bu kurul tarafından Ali Rifat Çağatay'ın marşını okullara tamim etti.. Bu marş, 1924'ten 1930 yıllarına kadar icra edildikten sonra 1930'da yeni bir emirle Zeki Üngör'ün bestesi çalınmaya başladı.

Murat Bardakçı'nın 09.03.2014 tarihinde Habertürk'de yazdığına göre “marşın ilk orkestra düzenlemesi, Edgar Manas adında bir Ermeni vatandaşıma aitti”.

Marşın beste seçimi için Fransa'da Paris'te yabancı bestecilerin yer alacağı bir jüri tarafından bu işin yapılması bile düşünülmüş. Bugünkü bestenin orkestra düzenlemesi Ermeni asıllı Edgar Manas tarafından yapılmıştır ve ilk bando düzenlemesi de İhsan Küncer tarafından yapılmıştır.

Edgar Manas 1875'te İstanbul'da doğdu, 13 yaşında İtalya'ya gitti ve Venedik'teki Murad-Rafaelyan Koleji'nde okudu. Podova Konservatuvarı'ndan mezun olan Manas İstanbul'a döndükten sonra, Gallia Meryemana Kilisesi Korosu'nun şefliğine getirildi.

Osmanlı'da Milli Marş yoktu. Tekbir getiriliyordu genel olarak, Mehter müziği, ya da bazı halk ezgilerinden parçalar da okunuyordu, milli maçlarda filan. İkinci Mahmud'dan itibaren, Tanzimat ve sonrasında padişahlar için

bestelenmiş marşlar da okunuyordu. Bu bestelere “Mahmudiye”, “Azîziye”, “Hamidiye” gibi isimler de veriliyordu.

Millî marş geleneği olmayınca böyle oldu.. İstiklal Marşı aslında halkı galeyana getirmek için böyle bir eser arayışından kaynaklanmıştı. “Batıda var, bizde de olsun” diye düşünülmüştü. İsmet Paşa konuyu Hamdullah Subhi Tanrıöver’e açmış ve bu fikir taraftar bulunca arkası gelmişti.

Tayyib Erdoğan’ın bugün parmak bastığı konu aslında önemli. Güfte millî, beste ithal. Ruh ile beden arasında bir uyumsuzluk var. Üngör’ün bestesi teknik açıdan iyi bir beste olabilir ama, bu bestenin bu İstiklal Marşı’na uymadığı çok açık.

Madem “İstiklali tam” bir Türkiye’den bahsediyoruz, o zaman güftesine uygun olmayan bir marşın yeniden gözden geçirilmesi gerek. Güfteyi meclis seçmiş, besteyi de meclis seçsin. Geçen yıl, 85 yıl sonra cenaze marşı bitti. 1932 yılından bu yana çalınan Chopin’in Cenaze Marşının yerine İtri’nin “Segah Tekbiri” çalınması için İçişleri Bakanlığı tarafından 81 il valiliğine yazı gönderilmişti.. Şimdi sıra İstiklal Marşımızda.. Selâm ve dua ile.

Milliyet - Cemil ERTEM

Eski Hesaplar, Beyhude Çabalar...

Önce, olağan gözden geçirme kapsamında Türkiye’de “gözlemlerde” bulunan IMF heyetinin raporu geldi. Arkasından derecelendirme kuruluşu Moody’s’in not indirimi sıraya girdi. IMF raporu ile Moody’s’in not düşürme gerekçelerinin örtüştüğünü, esasında Moody’s’e IMF’nin öncülük ettiğini söylememiz gerekiyor.

Hiç şüphesiz ki artık Moody’s gibi kuruluşların notları da değerlendirmeleri de dikkate alınmamalıdır ki zaten piyasalar da uzun zamandır bunu yapıyor.

Ancak bu hafta gördük ki Türkiye ekonomisi üzerinde çalışan bu ekonomi tetikçileri, kimi asılsız haberlerle özellikle kur tarafında operasyona devam ettiler.

Tam da Afrin düşerken bu raporları yayınlayacaklarını, durup dururken not

düşüreceklerini, kuru gereksiz yukarıya çekmek için piyasaya asılsız birtakım söylentiler yayacaklarını biliyorduk.

Türkiye piyasalarında olumsuz hava oluşturmak isteyenler, bunu yalnız olumsuz hava oluşturmak adına yapmıyorlar. Bu adımlar, tam da şimdiki ekonomik savaşın parçasıdır.

Şu hesap hâlâ yapılıyor; Türkiye’de kamuoyunun ve ekonomi bürokrasinin yumuşak karnı, kurun, özellikle doların hızlı yükselmesi, TL’nin devalüe olmasıdır. Türkiye’de, eski kapalı ekonominin ve sabit kur rejimi uygulamalarının bir mirası olarak, devalüasyon endişesi adeta millî bir sorun olmuştur.

Tabii ki biz bu endişeyi haklı kılacak bir iktisat tarihine sahibiz, en yakın krizler olan 1994 ve 2001 krizlerindeki devalüasyonlar dâhil olmak üzere IMF reçeteleri gereği yapılan tüm devalüasyonlar, kamuoyunda krizin devlet tarafından resmi tescili olarak kabul görmüş ve yüksek devalüasyonlarla birlikte Türkiye ekonomisi adeta ellerini, IMF gibi küresel tefeci kurumlara kaldırmıştır.

Bu anlamda kurun, her dönemde yukarı kıpırdanması ekonomi bürokrasisinin de yumuşak karnı olmuştur... Kur artışında Merkez Bankası’ndan ilgili bakanlıklara kadar her kurumun ilk aklına gelen faizleri yukarı çekmek ve para ve maliye politikalarında daha da sıkılaşılmaya giderek büyümeyi düşürmek oluyordu geçmişte... Şimdi de öyle olacağını, bürokrasideki bu “cahil kur telaşının” devam ettiğini düşünüyor olmalılar. Dikkat ederseniz, yalnız bu hassas zamanlarda değil, Merkez Bankası’nın Para Politikası Kurulu toplantıları öncesinde de kurda manipülatif kıpırdanmalar görürüz. O zaman bu hesapları yapanlara şu açıklamayı yapmak gerekiyor:

Ne yapılmalı?

Şimdi “eski” Türkiye yok; hem 2001 krizi öncesi dinamikleri hem de 2001 krizi sonrası Türkiye’ye dayatılan Derviş programını aşalı çok oldu. Türkiye, dalgalı kur rejimi uyguluyor. Buna bağlı olarak, küresel rekabeti takip eden ihracat odaklı bir sanayi büyümesini de kapsayıcı olarak öne çıkartıyor. Bu çerçevede kurdaki dalgalanmalar hem olağandır (dalgalı kur rejiminin doğası gereğidir) hem de kur, orta vadede, ihracatı ve küresel rekabeti destekleyecek, spekülâtif kısa vadeli sermaye giriş ve çıkışlarını, piyasa mekanizması

çerçevesinde otomatik olarak denetleyerek, optimum aralıkta istikrar kazanacaktır. Örneğin burada gereksiz değerli yerel para, küresel ticarete rekabet için bir kur dezavantajı olduğu gibi, ekonomi güvenliği için büyük risk olan tehlikeli bir sıcak para stoku oluşturabilir ki bu, ekonominin kalbindeki saatli bombadır. Ve bu bombanın saatini, hiçbir zaman, yerel ekonomi oyuncularını ve ekonomi bürokrasisi kurmaz.

Büyüme düşmeyecek!

Kur yükselişleri karşısında paniğe kapılmadan, “onların” önerdiğinin tam aksine üretim yanlısı ve ekonominin döviz ve TL ihtiyacını karşılayacak tedbirleri yürürlüğe sokmak ilk adım olmalıdır. Eğer biz, bu tür eskimiş operasyonlar karşısında paniğe kapılarak, gereksiz sıkılaştırmaya gidersek, yani pedal çevirmekten vazgeçersek, işte o zaman, geçmişte olduğu gibi, ekonomiyi krize sürükleriz. O halde, Orta Vadeli Programı da aşan kapsayıcı, ihracat odaklı sanayiye dayanan rekabetçi büyümeyi teşvik etmeye devam edeceğiz ve Türkiye’nin 2018 büyümesini de 2017 seviyelerinde tutacağız.

OECD’nin, bu haftaki raporunda teslim ettiği gibi, Türkiye’nin 2017 dâhil üç yıl büyümesi yüzde 5’in üzerinde olacaktır. Yani OECD, Türkiye’nin Orta Vadeli Programı’ndaki “resmî” büyüme rakamlarını bir yerde teyit etmiş de oldu.

Bizim buradaki görüşümüz Türkiye’nin, bütün bu süreçte, büyümeyi daha da yukarı taşıyacak, kapsayıcı ve sürdürülebilir bir büyüme-kalkınma yolunu kurumsallaştırmaktır. Bu, aynı zamanda, her türlü ekonomik operasyona da en esaslı cevaptır. Türkiye, eğer artık iflas etmiş neoliberal safsatmaları, tam anlamıyla bir kenara bırakırsa, hızlı büyürken, eskiden olduğu gibi, kronik cari açık ve enflasyon sorunlarıyla karşılaşmayacaktır.

Enflasyon ve cari açık “belli kesimlerin”, ekonomik tetikçilik yaparken en yoğun olarak anlattıkları sorunlardır. Bugün enflasyon ve cari açık Türkiye ekonomisi için üzerinde durmamız gereken meseleler olmakta birlikte, bunlar, sadece yüksek üretim maliyetleri, rekabetçi olmayan piyasa yapısı, gıda gibi enflasyonu yukarı çeken alanlarda çarpık, denetlemeyen piyasa işleyişinin sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla, bu sorunları büyümeyi

düşürerek, faizleri daha da yukarı çekerek çözmeye çalışmak, bu sorunları yapısal hale getiren bir tuzaktır. Türkiye, üretimi ve ihracat odaklı büyümeyi yeni bir kalkınma hikâyesiyle taçlandırırca, dış ticaret açığında, enerji dışı dengeye hatta fazlaya hızla gelecektir. Sanayide ara malı üretimini destekleyecek, burada gereksiz ithalatı engelleyecek önlemler kapsamlı bir reform programıyla devreye girmelidir.

Öte yandan, 2018’de de başta KGF kapsamında olmak üzere, KOBİ’lere, esnafa, tarıma verilen destekler, kapsamlı büyümeyi destekleyen perspektifte, devam ettirilmeli görüşündeyiz.

Milliyet- Tunca BENGİ

ABD isteseydi PKK’yı sıfırlardı

Eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ’un “ABD Öcalan’ı verip PKK’yı kontrol etti” sözleriyle yine bildik soruya odaklandık: **ABD**, 1999’da **Abdullah Öcalan’ı** neden **Türkiye’ye** teslim etti?

Çünkü yanıt doğrudan dün **Irak’ta**, bugün de **Suriye’de** yaşananlarla bağlantılı bir durum. Özellikle de resmi terör örgütü listesinde olmasına rağmen **ABD’nin PKK’yla** olan iş birliği ve bir terör devleti kurdurma sevdası gibi her türlü kirli tezgâhı içeren bir filmin başlangıcı olması açısından.

Dolayısıyla da **Öcalan** paketlendiğinde dönemin başbakanı merhum **Ecevit’in** “Neden teslim etti bunlar, ben pek anlayamadım” sorusunun yanıtı artık daha net. Niyesini o günlerdeki gelişmelerin yakın tanıklarından **MİT eski Müsteşar**

Yardımcısı Cevat Öneş anlatıyor:

“Öcalan bize teslim edilirken esasında Irak’ın işgali, yeni Irak Anayasası’nda Kürtlere federal bir statü yaratılması ABD politikasının hedeflerinden biriydi. Yani Öcalan’ın teslim edilmesi yaratılmak istenen bir Kürt statüsüne ulaşmak için ortaya konan araçlardandı. Ve bu hedef gerçekleştirilince burada silahlı mücadele içinde olan ve bir terör örgütü olarak ABD tarafından da kabul edilen PKK’nın aynı isim altında yaşam şansı mümkün değildi.”

Yani?

ABD’nin Öcalan’ı teslim etmesi Irak’ta ve gelişen süreçlerde ortaya çıktığı gibi, Suriye’de yaratmak istediği Kürt statüsüne meşruiyet kazandırmak

için. PKK'nın tasfiye edilerek, silahsızlandırılarak başka isimler altında Kürt statüsüne meşruiyet kazandırma arayışı. ABD Öcalan'ı teslim ederek hem böylesine bir terörist yaftasından kurtulma adımlarını atmış oldu hem Türkiye ilişkilerinde bir yeni sayfa açmak istedi hem de Apo'suz PKK güçlerini kontrol etmenin belki daha kolay olacağını düşündü.”

Teslim etmeseydi PKK'yı kontrol edemez miydi?

Irak'ın işgali, Irak'ta bir Kürt statüsünün meşruiyet kazanmasıyla birlikte PKK da o topraklar içinde olduğu için zaten kontrolü ABD'ye geçmişti. Yani Öcalan teslim edilmeseydi dahi PKK'nın kontrolü yine ABD'nin elinde olurdu.

Liderini teslim eden ABD'ye örgüt nasıl güvenir?

“Kürt siyaseti zaten tarihsel gelişimi içerisinde hep dış güçlerin araçsallaştırdığı bir meseleydi ve bağımsız Kürdistan hayali ancak dış güçlerin desteğiyle gerçekleştirilebilecek bir olaydı. O bakımdan liderin veya bazı şahısların teslim edilip edilmemesi çok önem kazanmıyor. Yani ne düşünürse düşünsün, bu örgütlerin zaten tek başına yaşam şansları yok.”

Öcalan'ı teslim ettiği dönemde PKK'yı da sıfırlayabilirdi o zaman?

ABD onu ortadan kaldırma imkân ve kabiliyetine her zaman sahipti. PKK kontrol edilebilir coğrafik bir alan içindeydi. ABD isteseydi sıfırlayabilirdi.

Ya bugün?

ABD onları yok etme değil, YPG adı altında silahlandırarak güçlendirme çalışmaları içerisinde. Ve Fırat'ın doğusunda bir düzenli ordu haline getirmiş durumda. Suriye'nin yeni anayasal yapısı içerisinde bu güçlere bir statü verilirse, ABD'nin kontrolündeki PKK çok rahat silahlı mücadeleden vazgeçtim, örgütü lağvettim diyebilir. O bakımdan Türkiye'nin Suriye rejimiyle Esad olsun olmasın ilişkileri çok önemlidir ve bu, Cenevre'de masaya oturulduğu zaman daha fazla ortaya çıkacaktır...

TAKVİM /

Bülent ERANDAÇ

Uçak gemimiz, İsrail, Yunan ve Rumlar'ı panikletti

Emperyalist Batı, Ege ve Akdeniz'de, Cumhurbaşkanımız Tayyip Erdoğan-Türkiye'nin jeopolitik hamlelerini kırmak için, Yunanistan'ı Ege'de, Kıbrıs Rumları'nı da Doğu Akdeniz'de koçbaşı olarak kullanmanın peşindeler.

Emperyalist Batı kirli projeler hazırlarken, Türkiyemiz de çok akıllı hazırlıklar içinde. Cumhurbaşkanımız Tayyip Erdoğan'ın devreye aldıracağı ilk Türk uçak gemisi, Kıbrıs Rumları'nı, İsrail, Mısır ve Yunanistan'ı şimdiden tedirgin ediyor. Geçen ay, İsrail'in en büyük gazetesi Jerusalem Post, Türkiye'de 'ilk yerli uçak gemisi' olarak tanınan Havuzlu Çıkarma Gemisi'nin Akdeniz'e çıktığında; İsrail, Yunanistan ve Kıbrıs Rum Kesimi'nin tüm güvenlik hesaplamalarını altüst edeceğini, Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki dengeleri değiştirme yolunda yürüdüğünü, beklenmedik bir deniz üstünlüğüne kavuşmakta olduğunu belirtmişti.

Önceki gün de, Yunan gazeteleri, Türk uçak gemisiyle Türkiye'nin, Yunanistan'ın Ege planlarına darbe vuracağını belirterek, NATO'dan ve Almanya'dan da borçla kendilerinin donanmasının takviye edilmesini istediklerini yazdılar. Korkunun ecele faydası yok, anlaşıldı mı? Cumhurbaşkanımız tarafından projelendirilmiş ANADOLU isimli ilk uçak gemisinin inşası yüzde 50 oranında tamamlandı. 2021 yılında Akdeniz'de bayrak gösterecek. Dik kalkış yapan F35B uçakları da Cumhuriyetimiz'in 100. yılında (2023) hizmete girecek. **ŞIRNAK**'ın Beytüşşebap İlçesi'nde yaşayan çocuklarımız Mehmetçik için harekete geçti. Şehit Mehmet Ali Bozkurt Cumhuriyet Ortaokulu öğretmen ve öğrencileri, bedenleriyle "Afrin" yazarak Zeytin Dalı Harekatı'nda görev alan Mehmetçiğe destek mesajı verdi. Ay-Yıldızlı bayrakları dalgalandıran öğrencilerin bedenleriyle yazmış oldukları anlamlı Afrin mesajı havadan görüntülendi.

"Neden 5 Yıl Önce Gelmediniz?"

Emperyalistlerin kuklası terör örgütü PYD/PKK'nın işgal ettiği Suriye'nin Afrin bölgesi terörden temizleniyor.

Teröristlerden temizlenen köylerde büyük mutluluk yaşanıyor. İşgalden son kurtarılan Maristal Hatip Köyü'nde, köylüler Mehmetçiğimizi'i sevinç gözyaşlarıyla karşıladı. Mehmetçik'i gören Afrinli Kürt bir kadın, duygularımızı kabartan harekette bulundu. Türk askerine sarılan Kürt kadını, "Neden 5 yıl önce gelmediniz, keşke 5 yıl önce gelseydiniz kocam ölmezdi" diyerek sevinç gözyaşları döktü. Huzur ve güveni getiren askerimizi gören köylülerin, Mehmetçiğimize sarılmalarını gösteren resimler, "Ne işimiz var Afrin'de?" diyenlere cevap niteliğinde.

Türk askeri, insanlıktan, adalet ve merhametten taviz vermeden, hakkımızda yürütülen kara propagandalara aldırmandan Afrin'i, ABD Pentagon- CIA'nın katil sürülerinden temizleyerek yoluna devam ediyor.

Bülent Tüfenkçi Bakanımıza Helal Olsun
Gençler hatırlamaz (1982 yılı) faizlerin serbest bırakılmasıyla bir anda çoğalan bankerlerin çökmeleri sonucu meydana gelen skandallar sonucu binlerce aile batmıştı. İç ve dış olayların arasında fazla dikkati çekmeyen buna benzer olası bir skandalı Ticaret Bakanı Bülent Tüfenkçi engelledi.

Allah razı olsun, Bülent Tüfenkçi, Çiftlik Bank isimli oyunla internet üzerinden yüksek getiri vaat ederek halktan para toplanmasına ilişkin şikâyetler üzerine başlattığı soruşturmayı kısa zamanda tamamladı.

Kamuoyunda, "saadet zinciri" olarak bilinen, "piramit satış sistemine" yönelik tespit yaptı. Beyan ve açıklamaların gerçeği yansıtmadığı tespit edildi.

Konuyu Başsavcılığa intikal ettirdi. Önceki gün, çok az da olsa, paralarını almak için Sanal Çiftlik Bank ofislerine giden vatandaşlarımız, boş binalarla karşılaşılıyor. Yöneticileri kaybolmuşlar.

DERİN SÖZ

"Ülkemizi dün olduğu gibi bugün de hedef alan senaryolar var.

Unutmayınız er meydanında bileğimizi bükemeyenler, köklerimize saldırmaya devam ediyorlar. Köklerimiz sağlam, ruhlarımız tek. Bizler bu topraklara payanda ile değil, köklerimizle bağlıyız. Bizim sevdamız, milletimizin selametini garanti altına almak, ecdadımızın emanetini gelecek nesillere teslim etmektir." (Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan).

TÜRKİYE – Fuat UĞUR

Yurda giriş yaparken yakalanan FETÖ'cü neden çok önemli?

Bu isim, FETÖ'nün Doğu Anadolu ve Doğu Karadeniz mali müşaviri, daha doğru bir ifadeyle finansal mutemedi Alaattin Çetinkurt'tan başkası değil. İlginçtir, medyamızda Alaattin Çetinkurt'un yakalanması hiç ilgi görmedi. Bilgiyi bana aktaran Ümit Akdemir, hayretle "Bu umursamazlık açıkçası beni ürkütüyor, çünkü 2019 seçimlerine ilişkin öyle büyük hesap var ki ortada, insanın aklı durur" diyor. İşin garibi, Ümit'e göre FETÖ'nün firari ismi Alaattin Çetinkurt'un pervasızca yeniden ülkeye giriş yapmasının, FETÖ'nün onun ayarındaki adamlarının, yani bölge ağabeylerinin, finansal mutemetlerinin de Türkiye'ye girdiklerini ya da hazırlık yaptıklarını ortaya koyuyor. Şimdi konuyu Alaattin Çetinkurt'un yakalanmasının neden önemli olduğunu daha net açıklayalım ama önce şu bilgileri sizlerle paylaşalım:

Bunun için Fetullah denen terör elebaşının konuşmalarını ve FETÖ'cülerin kendi aralarındaki tartışmalarını, mail ortamlarındaki yazışmalarını iyi izlemek gerek.

Fetullah ve emrindeki FETÖ, Batı'nın ve CIA benzeri istihbarat örgütlerinin talimatıyla darbe girişimiyle yıkamadıkları AK Parti hükûmetini ve Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ı devirmek için bu sefer 2019'a yönelik olarak hummalı bir faaliyet içine girdi.

Dikkat edin, Fetullah Gülen son günlerde sık sık şu cümleyi kurmaya başladı:

"Bu sefer meşru yoldan geleceğiz."

Peki, FETÖ'nün 2019 seçimlerine yönelik plânı nasıl işleyecek?

İşte FETÖ'nün yurda giriş yaparken yakalanan finansal mutemedi Alaattin Çetinkurt'a verilen görev bu planın teyidi.

Size şaşırtıcı gelecek ama FETÖ, 2019 seçimleri için 25-30 milyar dolarlarla ifade edilen büyük bir para ayırdı.

Amaç şu:

1-Bazı partilere 2019 seçimlerine şimdiden hazırlanmaları için finansman sağlamak. Bu partilerin hangileri olduğunu az çok tahmin edebilirsiniz.

2-Toplumu yönlendirici ve etkileyici insanları tek tek satın almak, kripto pozisyonundaki medyasını aktifleştirmek, bazı önemli kişileri futbolcu transfer eder gibi satın almak ve yine kripto isimlere televizyon istasyonları kurdurmak. Ümit Akdemir 20 adet TV kanalının gizlice satın alındığını söylüyor. Kısaca çok büyük bir para girdisi sağlanacak Türkiye'ye. Yurt dışında FETÖ ile ilişkisi tespit edilmemiş kripto elemanlar Türkiye'ye yatırım bahanesiyle paravan şirketler kurarak girecekler. Sözünü ettiğimiz milyar dolarlar da onlar vasıtasıyla girip, örgütün çok güvendiği finansal mutemetlere teslim edilecek ve paraların dağıtım koordinasyonunu bu elemanlar yapacak. İşte yurda giriş yapan FETÖ'cü Alaattin Çetinkurt'un yakalanması Fetullah'ın planının doğruluğunu kanıtladı. Ümit Akdemir'in tahminlerine göre Alaattin Çetinkurt eğer giriş yaptıysa onun gibi pek çok bölge abisi ve kripto eleman da gelmiş olabilir. ABD Dışişleri Bakanlığı'na 15 Temmuz darbe girişimini bile sempatiyle karşılayacak kadar "demokrat" olan Mike Pompeo gibi bir ismin gelmesi FETÖ'cülerin yüzünü güldürmüş durumda. Kısaca kaos planlarına ve para akışına dikkat!..

TÜRKİYE- Batuhan YAŞAR

2019 eksenini doğuya mı güneye mi kayıyor?

Başbakan Binali Yıldırım'la birlikte Bakü'deyiz.. Başbakan, Bakü Küresel Forumu'nun konuşmacıları arasında.. Azerbaycan önemli bir ülke.. Kardeş ülke.. Keşke bu "kardeş" kelimesi alanda daha fazla hissedilebilse.. Hâlâ vize ile giriş yapmak çok doğru durmuyor.. Türkiye artık günlük, anlık gelişmeler, tartışmalar arasında kaybolup gitmiyor.. Planlarını sahaya yansıtarak yoluna devam ediyor..

TERÖR BELASININ SONU MU?

Tam 30 yıldır türlü türlü terör örgütlerinin hedefindeyiz.. Telafisi mümkün olmayan maddi-manevi kayıplarımız var.. Kaç kere bitme noktasına geldi.. Ama tekrar azdı.. 2015 şehir savaşlarının ardından farklı bir strateji ortaya konuldu.. Mücadele konsepti değişti.. Yurt içi-yurt dışı ayrımı kaldırıldı..

Savunma pozisyonu terk edildi.. Irak'taki hataya Suriye'de düşülmedi..

2018 YAZI FARKLI OLACAK

Güvenlik toplantıları kararları bire bir sahaya yansıtılıyor.. Tek hedef var:

Terör kamburundan bir an evvel kurtulmak.. Örgüt içeride kıpırdayamaz hâle geldi.. Irak ve Suriye'de de üzerine üzerine gidiliyor.. Yurt içinde 1000-1200 örgüt mensubu kaldığı rapor ediliyor.. 2018 yazı, öncekilerden farklı olacak.. Son 3 yılın meyveleri bu sene toplanmaya başlanacak..

EKSEN DÖRT YÖNE BİRDEN KAYDI!

Türkiye kendisine yapılanın karşılığını bir şekilde veriyor..

Karşısındaki süper güç de olsa;

AB'nin patronu olsa da fark etmiyor..

Bakın Suriye'de bir milim bile geri adım atılmadı.. Ne oldu.. Biz kazandık..

Eksen tartışmalarını hatırlarsınız..

Yok şuraya kaydı, yok buraya kaydı..

Türkiye her yerde.. Ekonomiden siyasete her alanda alternatifler oluşturdu kendisine..

Doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde her yerde var.. Biri ile diğerini dengeledi..

Aynı anda hem doğuda hem batıda olunabileceğini gösterdi..

Fransa ile İngiltere arasında paylaşılan Afrika'ya girdi.. ABD, Çin ve Rusya ile rekabet içinde..

THY kıtanın en ucundaki en fakir ülkelere bile haftanın 5 günü uçuyor.. Kopan hatları

birleştirdi.. Afrika'da Türk Hava Yollarının ne anlama geldiğine bizzat şahit olduk..

Gönüllere tekrar dokunuldu.. Fransa'nın

Afrika'dan yıllık kazancı 500 milyar doların üzerinde.. Türkiye kendisine çizilen çerçevenin dışına çıktıkça daha da güçleniyor..

'Gitme, gelme, konuşma' oyununu bozdu..

DAHA ÜÇÜN İKİSİ DURUYOR!

Bir şeyi çok iyi anlamalıyız.. -'O ülke ile ilişkiler onarıldı..' -'Bu ülke ile şöyle iyi oldu..' Falan filan.. Bunların hepsi boş.. Eliniz ne kadar güçlüyse o kadar karşılığı oluyor.. 'İyi ilişki' diye bir şey yok.. 'İyi pazarlık' var.. Karşı argümanlar elinizin altında olmalı.. İşte Türkiye tam da bunu yapıyor.. AB'nin Suriye için ikinci 3 milyar avroyu serbest bırakacağı haberlerini okumuşsunuzdur..

Ama daha ilk 3 milyar avronun 2 milyarını vermediler ki.. İşte bu yüzden lafa değil de sahadaki sonuca, icraata bakılıyor..

YİNE CHP YİNE KAOS

Gündemimizde seçim güvenliği mi var?

Sandıklar mı çalındı?

-İkisi de değil..

CHP seçim güvenliği kisvesi altında “hayır cephesini” konsolide etmeye; HDP’yi de gizlemeye çalışıyor.. Stratejisi aynı.. Değişmedi.. 11 Maddelik rapor açıkladılar..

16 Nisan referandumunda söylediklerinin aynıını oraya yazmışlar..

Bir parti geçmişe bu kadar mı takılıp kalır..

Bu rapordan, 2019 seçimlerinde de benzer şeyleri söyleyeceklerini anlıyoruz..

Kaos planı hazır:

-‘Oylar çalındı..’

-‘Sandıklar yok oldu..’

-‘Mühür şöyle..’

-‘Pusula böyle..’

Yenilgiye kılıf arayacağına kazanmanın yollarını arasalar.. Yurt dışında olanları görmeye çalışsalar.. Çok içe kapandılar..

CHP’de takvimler 90’lı yıllarda takılıp kalmış...

TÜRKİYE- Nebi Miş

Geçiş sürecinde güçlü yasama desteğinin gerekliliği

Seçim ittifaklarının da önünü açan seçim kanunlarında önemli değişiklikleri içeren kanun teklifi Meclis’te kabul edildi.

Komisyonlarda ve Meclis Genel Kurulu’nda teklif üzerinde herhangi bir değişiklik yapılmadı. Özellikle siyasi partiler arasında ittifak kurmayı mümkün hâle getiren düzenlemenin Türkiye siyasi hayatına önemli etkileri olacaktır.

Söz konusu düzenlemelere, muhalefet en başından itibaren kökten karşı çıktı.

İyileştirmeye ya da katkı sunmaya yönelik bir siyasal tutum geliştirmede. Seçim güvenliği ile ilgili yeni önlemleri, seçimlerin geleceğine ilişkin bir “**güvensizlik**” algısı oluşturmaya dönük olarak tartıştı.

Seçim ittifakı düzenlemesini ise bağlamından kopararak “**seçmenin iradesine ipotek koyma**” olarak değerlendirdi.

Seçim kanunlarında değişikliği öngören düzenleme Meclis’ten geçse de çeşitli boyutlarıyla tartışılmaya devam edecek.

Düzenlemenin Meclis’te kabul edilmesinin ardından sıcağı sıcağına dün SETA Ankara’da seçim ittifakları ve Türkiye’de siyasetin

geleceğine muhtemel etkileri ile ilgili önemli bir panel gerçekleştirildi. Moderatörlüğünü **SETA Genel Koordinatörü Burhanettin Duran**’ın yaptığı panelde, **AK Parti Anayasa Komisyonu Başkanı Mustafa Şentop**, **MHP Konya Milletvekili Mustafa Kalaycı** ve ben konuşmacıydım.

Mustafa Şentop ve Mustafa Kalaycı, AK Parti ve MHP arasında Cumhurbaşkanlığı sistemine geçişte uyum yasalarının çıkarılması için kurulan **Millî Mutabakat Komisyonu**’nun kendi partileri adına başkanlıklarını yürütüyorlar. Bu isimler aynı zamanda, seçim ittifaklarını da içeren düzenlemenin hem hazırlık hem de Meclis’te ilgili komisyonlarda ve Genel Kurul’da görüşülmesi sırasında yaşananları en iyi bilenlerden.

Panelde her iki konuşmacı, seçim ittifakı ve seçim güvenliğine ilişkin yapılan eleştirilere ayrıntılı cevaplar verdiler.

Mustafa Şentop konuşmasında, muhalefetin eleştirilerini tek tek cevaplandırdı. Örneğin teklifin Meclis Genel Kurulu’ndan çok hızlı geçtiğine yönelik eleştirilere, Komisyon çalışmalarında muhalefetin tutumuna örneklerle cevap verdi. Özellikle seçim güvenliği ile ilgili CHP’den gelen önerileri değerlendirmek için komisyon görüşmelerinin uzatıldığını, ancak CHP’nin komisyonda teklifin maddeleri görüşülürken hiçbirine alternatif öneri getirmediğini belirtti. Muhalefetin tüm önerilerinin ilgili maddenin tekliften çıkarılmasına yönelik olduğunu, dolayısıyla da Genel Kurul’da da benzer bir yöntemle teklifin yasalaşmasını geciktirmeye dönük bir taktik geliştirdiğini söyledi.

MHP milletvekili Mustafa Kalaycı ise, Meclis’e getirilen düzenlemeler üzerinde iki partinin tam bir uyum ile çalıştığını ve neredeyse hiç ihtilaf çıkmadığını belirtti. Aynı senkronizasyonun Cumhurbaşkanlığı Hükûmet Sistemine uyumu gerektiren diğer yasal değişikliklerde de devam edeceğini özellikle vurguladı. Yine bu iş birliğinin, 2019 seçimleri sonrasında da geliştirilerek sürdürüleceğini, çünkü kendi partileri açısından yeni sistemin tam olarak inşasının çok önemli olduğunun altını çizdi. İttifak düzenlemesi ile ilgili tartışılmaya devam edilecek konu başlıklarından biri de “seçim barajının” düşürülmemiş olması.

Her iki siyasetçi de paneldeki konuşmalarında bu konu ile ilgili de değerlendirmelerde bulundular. Seçim barajının düşürülmesi konusunun, siyasi partiler ve seçim kanunlarında çok daha köklü bir çalışma ile düşünülmesi gerektiğini ve bunun da ancak 2019 seçimlerinden sonra olabileceğini belirttiler.

Türkiye’de siyasi istikrar meselesi, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sisteminde bile hayati derecede önemlidir.

Özellikle bir siyasal sistemden başka bir siyasal sisteme geçiş sürecinde, uyum yasalarının çıkarılabilmesi için yürütmenin yasama desteğinin güçlü olması gerekir.

Diğer taraftan, Türkiye’nin tarihsel tecrübesi, siyasal sistemde partilerin parçalanmasının birçok olumsuz sonuçlara yol açtığını gösterir. Bu anlamda, siyasi parti yapılarının güçlü olması cumhurbaşkanlığı sisteminde de hayati derecede önemlidir. Seçim barajı tartışmalarına da bu açıdan bakmak gerekir...

Diriliş Postası – İsmail YAŞA

Erkekler de İnsan Sayılsın!

Üstad Necip Fazıl’ın muazzam tespiti; “İslâm’dan uzaklaştıkça fikirler arapsaçına döner”

İçinde bulunduğumuz halin tahlili, tespiti, tasviri... Yolumuz, Hâlimiz Çaremiz isimli konferansında da şöyle der:

“Türkiye’nin ve İslâm âleminin bugünkü hâli Allah Resûlüne ait mucizelerin, hiçbir peygambere nasib olmamış en büyüğü!.. Tersinden mucize... Onun nuruna malik olmanın tarih dolusu mucizeleri yanında aynı nurdan mahrumluğun bir milleti ne hâle getirdiğini belirten, mucize üstü mucize...”

Bugün o nurdan mahrumiyetin milleti ne hale getirdiğine en güzel misal; **‘kadınlara pozitif ayrımcılık’** Bu yazının başlığını geç keşfettiğim bir yazardan ödünç alıyorum.

Sema Maraşlı **‘Erkekler de İnsan Sayılsın’** başlıklı yazısında neden erkeklerin insan sayılmadığı ve nasıl İslam’dan uzaklaştıkça fikirlerin arapsaçına döndüğünü bir misalle anlatıyor;

“Anne-kız çarşının hemen başındaki parka oturmuşlar çekirdek çitleyip yere atıyorlar. Kırk yıllık çarşı esnafı beyefendi yanlarına yaklaşıp “Hanımlar o çekirdeklerin kabuklarını yere atmasanız iyi olur.” diyor. Genç kız son derece terbiyesiz bir tavırla “Sana ne! İstedığımız yere atarız. **Defol git başımızdan yoksa şimdi ‘beni taciz etti’ diye bağırırım, bundan sonraki ömrünü kendini aklamaya çalışarak geçirirsin.**” demiş.

Adamcağız korkmuş hemen yanlarından uzaklaşmış. Bağırıyorsa, adamı tacizden tutup polisler götürseydi. Adamın hayatı kayardı. Artık bu devirde insanların çoğu erkeklerin suçlu olduğuna inanma eğilimindedir. Öyle ya. Bir kadın durup dururken neden bir adama iftira atsın, diye düşünülüyor”

Yakinen tanıdığım, bildiğim bir din dersi hocasıyla tesadüfen karşılaşmamızda, ‘Hocam nerelerdesin görüşemez olduk?’ dedim.

“Sorma...” dedi, sormuş bulundum.

Yeni mezun bir kız öğrencisi yüksekokula kayıt yaptırmak için lise diplomasını almaya gelmiş. Hoca kıza diplomasını vermiş. Kız “Hocam sizinle özel bir şey konuşacağım” deyince hoca kıza odasına almış.

Odanın kapısı açık vaziyette konuşmuşlar.

Maddi durumlarının iyi olmadığını, okuyabilmek için yardıma ihtiyacı olduğunu ağlamaklı bir şekilde anlatmış. Hoca elinden gelen yardımı yapacağını, burs alabilmesi için birkaç yer ile görüşebileceğini söyleyerek kıza yolcu etmiş.

Koridorda birlikte yürüdüklerinin, çıkışta vedalaşmalarının kamera kayıtları mevcut.

Önce gizli numaralardan birkaç tehdit ve taciz mesajları...

Hoca bunlara “Sizi savcılığa şikâyet edeceğim” diyerek mukabele edince mesajlar ne istediğini tam olarak anlatamadan kesilivermiş.

Fakat; 15 gün sonra Hocayı bir gece polisler evinden almışlar. **İfadesini alıp salmamışlar.**

Kız savcılığa şikâyet dilekçesi vermiş; “Elini 10 saniye kalçamda tuttu” Savcılık Kurban Bayramı arifesinde tutuklu yargılanmasına karar verip tam 8 gün cezaevine yollamış.

Bayram’dan sonraki günlerde avukatı, kızın şikâyetindeki çelişkileri ve kamera kayıtlarını göstererek ilk mahkemede beraatını sağlamış.

SÖZÜN ÖZÜ ŞU: bütün bu yaşananlar, fiziki sıkıntıları bir yana **manevi olarak kapanmayacak yaraların açılmasına da sebep oluyor.**

Her şikâyetle savcılık, şikâyet edileni, tutuklu yargılanmak üzere içeri atıyor. Şikâyet eden bayan olunca kimse şikâyet edilenin **insan olduğunu düşünmek istemiyor.**

MİLAD – Ufuk ÇOŞKUN

Erdoğan'dan ikinci dersane çıkışı mı?

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Müslümanların sürekli kendilerini geliştirmek durumunda olduğunu hatırlatarak İslam'ın güncellenmesi ifadesini kullandı ve ardından "Din adamı olarak ortaya çıkıp da kadınla ilgili çok farklı açıklamalarda bulunup dinimizde kesinlikle yeri olmayan bazı içtihatla bulunan kişiler ortaya çıkıyor" diyerek de Diyanet'in meydanı boş bırakmaması gerektiğini vurguladı.

Kimileri Erdoğan'ın çevresini ve metin yazarlarını kastederek bu metnin/ifadelerin nasıl önüne konulabildiğini eleştirdiler. Erdoğan'a ilkökul talebesi muamelesi yapmak gibi bir şey bu! Ne yani Erdoğan önüne konulan her sözü olduğu gibi aktaran zayıf bir insan mı? Oysa mevzu başka. Erdoğan o ifadeyi bilerek kullandı ve deyim yerindeyse bazı çevreleri silkeledi. Ben bu çıkışı dersaneler konusunda yaptığı çıkışa benzetiyorum. Şimdi biraz geriye gidelim ve hatırlayalım.

Başbakan Erdoğan 2012-2013 yıllarında "Herkes çocuğunu gönderemiyor. Adaletsizlik oluyor." diyerek dersanelerin kapanacağını açıklamıştı. Öyle ki kim gücenirse gücensin kapatacağız. Çünkü bu ülkede öyle bir emperyal yapı öyle bir sömürü sistemi (bilhassa FETÖ'yü kastederek) vardı ki tamamen dershanecilere çalışıyordu" ifadeleriyle de kararlığını net bir biçimde ortaya koyuyordu.

Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç'ın "içiniz rahat olsun" açıklamasına rağmen Erdoğan bir kez daha çıkıp dersanelerin kapatılacağını, bundan geri adım atmayacaklarını söyledi. Herkul.org sitesinin editörü Osman Şimşek ise "Hocamızdan da teyid aldım, lütfen kimse bize susun artık demesin" diyerek savaşın ilk

sinyallerini vermişti. Sonra 15 Temmuz'a kadar gelen süreci biliyorsunuz.

Evet, dersaneler meselesi ortaya atılmamış olsaydı da FETÖ yine bu operasyonları yapacaktı ancak Erdoğan, bu hamleyle savaşı öne çekti ve bu yapıyı erkenden deşifre ederek kamuoyunun takdirine sundu.

*

Şimdi de son zamanlarda yaptığı bazı açıklamalarını hatırlatalım. Mayıs 2017'de "Yol arkadaşışın, gönül arkadaşışın, pazara kadar değil mezara kadar gidilir. Bunların bir kısmı pazara kadar geldiler, sonra trenden indiler. İslamcı olanlar atılıyor, İslamcı olmayanlar getiriliyor deniliyor. Bir siyasi partinin çalışmalarında, İslamcı olmak ya da olmamak şeklinde bir ayırım yapmak zaten yanlış. Biz tekkeye mürit aramıyoruz ki!"

Sonra Necip Fazıl Ödül Töreni'nde "İdeolocya Örgüsü'nden bahsederek "Biz üstadın ömrü boyunca hep bekleyip durduğu o inkılap var ya, işte onu gerçekleştirmek için çalıştık, çalışıyoruz. Türk milleti olarak daha dünyaya son sözümüzü söylemedik" dedi. Hatırlayın peygamberimize dahi İslamcılık öğretmeye kalkan pek akıllı, ilerici/kinci pozitivist zevat tek kelime dahi etmemişti.

Son olarak, "Hiç kimsenin böyle bir kafa karışıklığı yaratmaya, dinimizi karikatürize etmeye hakkı yoktur. Bizim isyanımız işte bu hadsizlikleredir. Biz dinde reform aramıyoruz ama önüne gelen böyle çıkıp da kadınlarla ilgili, genç-yaşlı bunlarla ilgili, ileri geri bu tür konuşmaların İslam'a getirdiği lekeyi görmezden gelemeyiz" diyerek aynı zamanda da içimizdeki sinsi ve tehlikeli bir yapıya da dikkat çekti ve bunu ifşa etti.

Kim bunlar? İslâm'ı batıcı/rasyonalist, pozitivist bir anlayışla yorumlamaya çalışan kendisini çağdaş Selefilik olarak isimlendirmiş ve pozitivist bir İslâm anlayışının oluşmasına sebep olan Türkiye muhalifi tuhaf bir kesim. M. Abduh, Cemaleddin Afganî çizgisinde ün salan ve Mevdudî, Hamidullah vs. olarak devam edegelen bu pozitivist ekol mensuplarının vereceği zarar emin olun büyük olacaktır. Öyle ki hem İrancı, hem Selefi, hem Vahhabi, biraz milliyetçi, neo-ittihatçı ama her halükarda küreselci olan kullanışlı bir kesimden bahsediyoruz.

Dershaneler çıkışıyla nasıl FETÖ'nün gerçek yüzü ortaya çıktıysa şimdi de bu sinsi Amerikancı İslamcılarının ve İslam'ın tasfiyesinde rol alan ajanların da maskeleri düşecektir. Önümüzdeki aylarda FETÖ'ye benzer hatta daha beter bizdenmiş gibi görünen sinsi derin bir yapıyla büyük bir mücadeleye girişeceğiz. Hz. Muhammed'siz bir din ile İslam coğrafyasının kimyasını bozarak, birliğine ve dirliğine kasteden devasa bir projeden bahsediyoruz. Kaos sonrası Kudüs merkezli tek dilli, tek bayraklı bir dünya federasyonu ile yeni bir dünya hâkimiyetinin temellerini atmak isteyen küresel şeytani düzen sizce Türkiye'de boş alan bırakmış mıdır? Özellikle bu dönemde çok dikkatli olmalıyız. Erdoğan'ın mücadelesinde onu yalnız bıraktığımız gün çökeriz, benden söylemesi.

GÜNEŞ- Ahmet YENİLMEZ

Hayal vardır ki yaşatır!

Çıktığın yolda, bugün, yelken açık, yapıyalınız, **Gözlerin arkaya çevrilmeyerek, pervâsız, Yürü! Hür mâvilîğin bittiği son hadde kadar!...**

İnsan, âlemde hayâl ettiği müddetçe yaşar.” Merhum Yahya Kemal Beyatlı, Türk şiirinin zirve isimlerinden biri, belki de en zirvede olanı! Düşünsenize bir insan şiir yazıyor lakin sağlığında bir şiir kitabı bastırıyor ya da bastırıyor! Mısralarının her bir kelimesine adeta bir mücevher gibi değer atfediyor. Belki de mükemmeliyetçiliği onu durduruyor!

Ölümünden sonra **“Kendi Gök Kubbemiz”** isimli şiir kitabı başkaları tarafından basılıyor. Bugün merhum Yahya Kemal Beyatlı'nın ne doğum ne de ölüm yıldönümü (1884-1958)!

Dokuz kişilik ekibimizle beraber, Diyarbakır-Muş yolundayız, birden bire merhumun şiirinin tam da bu mısraları dökülürdü dudaklarımdan!

Bana bunu hatırlatan, daha çok yakın bir zamanda hendeklerin ölüm kustuğu Diyarbakır'ın, bu kadar kısa zamanda bu kadar güzelleşmesiydi!

Tertemiz, peyzaj çalışmalarının yapıldığı sokaklardan geçip oyunumuzun oynanacağı Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Kongre ve Kültür Merkezi'ne geldiğimizde güzelliklerin bu

kadar kısa zamanda nasıl gerçekleştirildiğini anlıyorsunuz! Kongre ve Kültür Sarayının önü ana baba günü gibi, çünkü kitap fuarı var ve gençlerimiz imza kuyruğunda! İçim çok hoş oldu, hamdolsun ki birisi çıkmış ve işe kitap ile başlamış! Salon 1800 kişilik ve bu bizim 81 il 100 noktada gerçekleştiriyor olduğumuz turnemizin en büyük salonu olacak! Ben de dahil herkesin aklında şu soru, **“Bu salon dolar mı?”**. Dolmadı! Taştı!

1800 kişilik salonun dışında da 1000 kişi...

Lice'den Kulp'tan Bismil'den Çüngüş ve Ergani'den koşup gelmişler, **“Sultan II. Abdülhamid Han Usta”** oyunumuza!

Peki, bu kadar kısa zamanda bu kadar güzellikleri kim başarmış dersiniz, başta Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanımız - kendilerini Ankara Etimesgut Kaymakamlığı döneminden tanıdığım- Sayın Cumali Atilla Bey ve bir avuç kadrosu!

Şairin de dediği gibi görev verildiğinde sormamışlar kendilerine, **“Bu yol**

nereye” diye! Yılmamışlar, korkmamışlar

hendeklerden, boşluklardan ve **“Zalimin**

zulmü varsa, mazlumun da Allah'ı

var” diyerek gelip koyulmuşlar işe! Emin olun

ki, gözleri arkada bıraktıklarında da değil asla,

sanki doğma büyüme Diyarbakırlı hepsi!

Peki, nedir bu başarının hikmeti dersiniz, bilin

ki bu, bir avuç insanın hayalleri! Belli ki buralara

gelmeden buralar için hayal kurmuşlar ve

hayallerini de birer birer gerçekleştiriyorlar!

Peki, kendilerinden öncekilerle farkları nedir

dersiniz, geçmiştekiler milletin iradesini

kurdukları hain hayallere kurban edip, belediye

makineleryle hendekler kazıp milleti öldürmek

için çalıştılar! Dün hendek kazan makineler

bugün hizmet götüren yolları kazıyor!

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Kongre ve

Kültür Merkezine geldiğimizde, binanın bir

kültür merkezinden ziyade başka emeller için

planlandığını öğrendiğimdeki burukluk, artık bu

binada kitap fuarlarının açıldığını, tiyatroların

oynandığını görünce, sevince dönüştü. Bizlere

asıl zaferi bunlar kazandıracak inşallah!

Evet, **“İnsan âlemde hayal ettiği müddetçe**

yaşar” ve yaşatır!